

TỪ BỎ TẤT CẢ

Mời các bạn ngồi. Tôi muốn nói chúc buổi tối tốt đẹp cùng tất cả. Thật vui được ở đây tối nay. Thật đây là một đặc ân lớn như vậy được ở đây, nhà thờ mới đáng yêu này, để thờ phượng Chúa. Chúng tôi đã mong đợi điều này, được đến đây, trong một thời gian, dành cho thì giờ thông công với dân sự, và vui hưởng những ơn phước, và tin rằng chúng ta sẽ là một phước hạnh với anh chị em dân sự. Và khi một tuần lễ bắt đầu trôi qua bây giờ, và ở đó chúng ta biết hội đồng sắp đến bây giờ, bắt đầu từ thứ Năm.

2 Và tôi vừa nghe chiều nay, bởi Anh Williams, rằng chúng ta có một sự ngạc nhiên lớn cho tối thứ Năm. Anh Oral Roberts sẽ có mặt với chúng ta, để giảng, tối thứ Tư. Điều đó chắc chắn sẽ là một sự ngạc nhiên lớn đối với tất cả chúng ta, bởi vì Anh Oral chắc chắn là một diễn giả đầy sức thuyết phục. Và thật tốt khi được gặp anh ấy, chính tôi, lần nữa, bắt tay anh ấy.

3 Và tối qua chúng tôi đã ở tại Tempe, tại Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, tôi tin là vậy, ở trên đó. Và—và chúng tôi chắc chắn đã có một thời gian tuyệt vời tối hôm qua tại Tempe. Và chúng tôi đã có một thời gian tốt đẹp trong mọi nhà thờ mà chúng tôi đã đến thăm ở đây trong khu vực Phoenix, và cũng ở trên Tempe. Và chúng ta thật biết ơn sâu sắc những điều này, đến nỗi chúng ta hầu như không thể diễn tả nó.

4 Rất hiếm khi tôi có cơ hội để làm điều này, chỉ đến một đêm trong mỗi nhà thờ, và nói với dân sự và các anh em mục sư truyền đạo. Và điều đó cho tôi một cơ hội nhỏ để bày tỏ lòng cảm kích của tôi về những người này, những giáo phái và những nhóm người khác nhau này. Bởi vì, đó là, họ là những nhà tài trợ lớn trên cánh đồng truyền giáo, trong những cánh đồng nước ngoài và mọi nơi, và cách này tôi có thể hầu như có cơ hội để bày tỏ cảm xúc của tôi về họ, trong sự biết ơn.

5 Và chúng ta đã ở với những hội đoàn độc lập và...Tôi tin, Hội thánh của Đức Chúa Trời, Hội Ngũ Tuần, và mọi giáo hội; và, ở hải ngoại, Foursquare, Hội thánh của Đức Chúa Trời, Phúc Âm

Ngũ Tuần, và Danh Jêsus. Và, tất cả họ, tất cả họ dường như là một khi chúng ta đến với nhau để có một buổi nhóm trên đó trên chiến trường. Và, anh em biết đấy, ở đây ở nhà có thể có những ý tưởng mà chúng ta có thể khác, nhưng khi nó đến trong chiến trường, ồ, không có sự khác biệt nào. Hiểu không?

⁶ Tôi được lớn lên trong một gia đình đông người. Có mười người con. Và những chàng trai chúng tôi được đùa nghịch ở sân sau, và chúng tôi đánh nhau, ồ, chao ôi. Chín chàng trai, một cô gái, và chúng tôi sẽ thực sự đánh nhau. Nhưng tốt hơn không ai đánh một người trong chúng tôi, ngoài sân trước, bởi vì, họ gây rối với một người, họ đã có những Branham đến từ mọi nơi. Vì vậy tôi nghĩ đó là cách xảy ra với con cái Đức Chúa Trời, Hội thánh.

⁷ Ở đây cách đây vài năm, tôi đã ở Houston, và chúng tôi đã có một buổi nhóm lớn. Và qua với...Tôi đã có nhiều nhà tài trợ ở đó; Anh Raymond Richey, và—và Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, và những—và những người Danh Jêsus, và tất cả những người khác nhau. Và chúng tôi đã có một buổi nhóm tuyệt vời. Và chúng tôi đã ở tại Nhạc Viện. Ồ, chúng ta sẽ có khoảng tám ngàn chỗ ngồi, tôi đoán vậy.

⁸ Và có một—một mục sư Báp-tít muốn thách thức tôi trong một cuộc tranh luận, về Kinh Thánh, rằng sự chữa lành Thiêng liêng đó không đúng. Ồ, tôi đã trải qua rất nhiều điều đó. Tại sao mất một đêm vì một người không tin, khi có hàng ngàn người đang ngồi ở đó để được cầu nguyện cho, anh em thấy không? Vì vậy sau đó ông đã đưa điều đó lên báo chí, rằng tôi sợ làm điều đó.

⁹ Và Anh Bosworth cao niên, gần tám mươi tuổi đó, anh ấy nói, “Ồ, hãy để tôi làm điều đó.”

¹⁰ Và tôi nghĩ về Ca-lép, anh em biết đấy, “Hãy để tôi chiếm ngọn núi này.” Vì vậy tôi nói, “Anh Bosworth, tôi—tôi không muốn anh làm âm ỉ lên. Đấng Christ không muốn những Cơ-đốc nhân chúng ta làm ồn ào với nhau. Nếu một người là người không tin, ồ, anh ta chỉ là người không tin, chỉ thế thôi. Anh không thể làm gì về điều đó.”

11 Và vì vậy anh ấy nói, “Ồ, đó là gì,” nói, “nếu chúng ta rời khỏi, sau khi họ đưa điều đó vào báo chí,” nói, “họ sẽ nói rằng chúng ta chỉ là một đám người, anh biết đấy, không biết chúng ta đang nói về điều gì, chỉ là một cảm xúc gieo sự rối loạn.” Anh ấy nói, “Tôi mong anh cho tôi cơ hội.” Và tôi nhìn ông đang đứng đó, hầu như đã tám mươi tuổi, và hoàn toàn tin tưởng vào lời Kinh Thánh đó.

12 Tôi nói, “Ồ, Anh Bosworth, nếu anh đưa tay cho tôi và hứa anh sẽ không làm ầm ĩ lên.”

13 Anh ấy nói, “Ồ, tôi sẽ không làm ầm ĩ.” Vì vậy ông đi xuống cầu thang, để nói với phóng viên.

14 Và dĩ nhiên, anh em biết làm thế nào các tờ báo có thể đưa tin đó, đấy. “Bộ lông của giáo hội sẽ bay,” anh em biết đấy.

15 Chúng ta có sân vận động, bãi đất đã chiến, và đêm đó chúng ta có khoảng ba mươi ngàn người đến dự. Và rồi nó cho thấy ở đó, rằng người ta đến bằng máy bay, xe lửa. Tôi nói với anh em, họ đang cười những con lạc đà một bướu, những con lạc đà hai bướu, và những con lạc đà ba bướu, nhưng tất cả họ đều uống nước của giếng đó nơi có chỗ cho tất cả chúng ta, như nhau. Mọi người đã đến cùng nhau. Và nó đi...Tôi vừa nhận được một ơn phước lớn từ điều đó, để suy ngẫm bây giờ. Anh em thấy, khi sự căng thẳng thực sự đến, chúng ta có một điểm chung, tất cả chúng ta đều tin vào Đức Thánh Linh và sự chữa lành Thiên liêng. Vì vậy mọi người đi vào để chia phần của mình.

16 Và vì vậy chúng ta biết những gì đã xảy ra đêm đó, cách mà Đức Thánh Linh đã tiếp quản. Và đó là khi Thiên sứ của Chúa giáng xuống. Họ đã chụp một bức ảnh về nó. Và—và rồi nó đi từ đó đến Washington, DC, để xác nhận. Rồi, sau đó, nó được thực hiện bởi những bài kiểm tra và các thứ. Và George J. Lacy, người đứng đầu của FBI, đã viết lên tài—tài liệu về điều đó. Và anh ấy là người đứng đầu các tài liệu dấu vân tay của—của FBI. “Đó hoàn toàn là một Hữu thể siêu nhiên. Ánh Sáng đập vào ống kính. Đó không phải là tâm lý học.” Anh ấy nói, “Tôi thường nói những buổi nhóm của anh, cũng là tâm lý học. Tôi nghĩ anh đang đọc được suy nghĩ của những người đó.” Anh ấy nói, “Nhưng con mắt

cơ học của máy ảnh này sẽ không chụp tâm lý được, thưa Ông Branham. Nó đập vào ống kính.” Anh ấy nói, “Nó đây này.”

¹⁷ Vì vậy, thế thì, Nó đã được lấy đi. Nó đã được chụp trước đó, và nhiều lần sau đó. Chỉ, tôi rất biết ơn được biết. Nhiều người ở đây đã nhìn thấy bức ảnh đó, phải không? Tôi đoán, ồ, nhiều người trong các bạn đã có nó.

¹⁸ Tôi rất vui khi biết rằng mặc dù phong trào Ngũ Tuần trong thời kỳ cuối cùng này đã được nói đến, nhưng, tôi nói với anh em, trong việc lấy lịch sử Kinh Thánh...

¹⁹ Tôi vừa đi qua lịch sử—lịch sử của hội thánh, hai năm qua, từ cái chết của sứ đồ cuối cùng, Giăng, trên đảo của...khi ông rời Đảo Bát-mô, và đã đến và—và viết xong các Sách và sắp đặt Chúng lại với nhau. Ông đã bị đưa ra ngoài đó bởi vì ông đang nhận lấy Bản Viết của các sứ đồ và làm nên một quyển Kinh Thánh ra từ Nó. Và đó là lý do ông được đưa đến Đảo Bát-mô. Sau khi bị đun sôi trong mỡ trong một ngày và đêm, và sau đó đưa ông ra ngoài hòn đảo. Và ông đã biên soạn các Sách với nhau. Và bên cạnh đó, Đức Chúa Trời đã ban cho ông Sách cuối cùng của Kinh Thánh, sách Khải huyền.

²⁰ Và rồi trở lại, tôi bắt đầu từ lịch sử của ông ở đó, và rồi đến...một trong những môn đồ của ông, Polycarp, Ignatius và nhiều người trong số họ, cho đến Martin, Irenaeus, Justus, Thánh Columba, qua đó, đi vào thời đại đen tối, và xuyên suốt, và đi lên vào thời—tín đồ Lutheran, và Wesley.

²¹ Và tôi đã nhận ra rằng, ngay cả từ thời các sứ đồ, trong tất cả những công việc vĩ đại đó của Đức Thánh Linh, không có ai trong số họ vượt trội hơn sự vận hành cuối cùng này của Chúa, ở đây trong những ngày sau rốt này. Chúng ta không nhận ra điều đó, thưa các bạn. Có những điều đang xảy ra bây giờ có thể chứng minh Đức Chúa Trời, giống như bức tranh đó về—về Đấng Christ, ngay với chúng ta, mà họ không có thiết bị để làm điều đó, trong thời của họ. Nhưng bây giờ con người cố gắng đạt được điều gì đó, để lấy đi khỏi Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời lấy thành tựu giống như vậy và chứng minh chính Ngài bằng nó. Vì vậy nó chỉ...Anh em sẽ không bao giờ đi trước Đức Chúa Trời, bởi vì Ngài là vô sở bất năng, vô sở bất tại, vô hạn. Không có cách nào

để thoát khỏi nó. Chúng ta chỉ khiêm nhường và hầu việc Ngài, là điều tốt nhất mà tôi biết làm.

22 Tôi hồ thẹn, nhưng tôi không cho là tôi biết tên của mục sư, trong nhà thờ ở đây. Tôi...[Anh Griffith nói rõ tên của anh ấy—Bt.] Anh Griffith, tôi chắc chắn hân hạnh được gặp anh, thưa anh, và có một thời giờ đến đây và sự thông công này, để ở với anh em, để...

23 Chúng ta luôn luôn muốn nói điều đó như thế này, với những người đang tạm trú ở Sunnyslopes, bởi vì chúng ta là những người hành hương ở đây, những người lạ. Chúng ta tuyên bố rằng đây không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta là dòng dõi của Áp-ra-ham, “Tìm kiếm một Thành mà Đấng Xây Dựng và Đấng Tạo Dựng là Đức Chúa Trời.”

24 Đây là một đất nước xinh đẹp. Tôi không nghĩ có điều gì giống như thế, tôi đã từng thấy. Và đi lại gần mọi quốc gia trên thế giới, và tôi chưa bao giờ thấy điều gì ở châu Âu, nước Ý, châu Á, bất cứ nơi nào trong các xứ Đông phương, mà đã từng được so sánh với Phoenix, Arizona. Bây giờ, đúng vậy. Đó là nơi đẹp nhất mà tôi từng thấy. Nhưng, ồ, nó sẽ trông giống như một con hẻm, phía bên kia của những gì nó sẽ có trong Thiên hi niên vĩ đại đó. Vì vậy chúng ta—chúng ta...

25 Đây không phải là nhà của chúng ta. Chúng ta chỉ đang ở lại đây, và chúng ta đến để có sự thông công này với nhau.

26 Thật phước hạnh cho tôi được ở đây và thấy hội thánh của Đức Chúa Trời đang thịnh vượng, một tòa nhà mới, và vân vân. Đức Chúa Trời luôn ban phước cho anh chị em dân sự! Hãy trung thành với Đấng Christ. Hãy sống đúng với mục sư, và làm việc với nhau, mọi người cùng nắm tay, vì tôi tin rằng sự Tái lâm của Chúa sắp đến.

27 Bây giờ, ngay trước khi chúng ta đến gần Lời, chúng ta hãy đến gần Tác Giả trong lời cầu nguyện, trong khi chúng ta cúi đầu chỉ một lát.

28 Ngay trước khi chúng ta cầu nguyện, với đầu và tấm lòng của anh chị em cúi xuống, có một lời thỉnh cầu ở đây cho sự cầu nguyện, và anh em làm cho nó được biết bằng bàn tay giơ lên,

chỉ trong lòng anh em có nhu cầu về điều gì đó, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, xin nhớ đến con”? Chúa nhìn thấy mọi bàn tay. Tôi chắc chắn vậy.

²⁹ Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con rất vui mừng đến nỗi chúng con có thể gọi Ngài là “Cha,” Đấng Tạo Hóa vĩ đại của trời và đất, Elohim vĩ đại, El-Shaddai, Đấng Ban Sức Mạnh, Đấng Nuôi Dưỡng, Đấng Đầy Đủ Mọi Sự. Và qua Con yêu dấu của chính Ngài, Ngài đã phán với chúng con: nếu chúng con đến với Ngài, và cầu xin bất cứ điều gì, dùng Danh Ngài, rằng Ngài sẽ thấy rằng điều đó đã được ban cho. Và, Cha ôi, chúng con tin rằng đó dựa vào những điều kiện. Nếu chúng con cầu xin điều gì đó sai trật, chúng con không thể có đức tin để tin rằng nó sẽ được trả lời. Nhưng nếu chúng con có thể tra xét lòng mình tối nay, chúng con không cầu xin điều gì sai, nhưng điều nào đúng, đó là, rằng Ngài sẽ tha thứ cho tất cả tội lỗi và sự vi phạm của chúng con, vì thật sự, Chúa ôi, đó là điều đầu tiên.

³⁰ Chúng con không muốn cố gắng bước vào sự Hiện diện của Ngài với tội lỗi trên chúng con. Do đó, biết rằng, mỗi ngày, những rắc rối và những điều mà vây lấy chúng con, điều đó thậm chí có thể không được chú ý trong suy nghĩ của chính chúng con, nhưng, khi chúng con nghĩ về một Đức Chúa Trời thánh khiết, Mà ngay cả những Thiên sứ cũng bị dơ bẩn trước mặt Ngài, thì chúng con biết, Chúa ôi, rằng chúng con thậm chí không có cơ hội trừ phi chúng con đến qua Huyết của Chúa Jêsus Christ, và rồi chúng con là con cái của Đức Chúa Trời. Những lỗi lầm của chúng con được bỏ qua, khi chúng con xưng nhận chúng.

³¹ Và con cầu nguyện, tối nay, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban phước cho hội chúng đã giơ tay lên này. Ngài biết điều gì đang sau mỗi bàn tay đó: ý tưởng, ước muốn, và—và động cơ và mục tiêu để nuôi dưỡng. Con cầu xin Ngài sẽ ban cho mỗi người lời thỉnh cầu của họ.

³² Và bây giờ, Cha ôi, chúng con cầu nguyện cho hội thánh này. Chúng con rất hạnh phúc, rằng, nơi này. Khi chúng con đọc lại trong những ngày đầu tiên, nơi mà những Cơ-đốc nhân bị ghét bỏ, đến nỗi họ không thể có một nhà thờ. Mà, họ quá nghèo, họ không thể xây dựng một cái nếu họ có nó, và để thấy điều đó,

hoặc, có cơ hội. Và bây giờ, ngày hôm nay, để thấy những công trình kiến trúc đẹp đẽ, vĩ đại đang đi lên, trong sạch, nơi mà người ta có thể đến và thờ phượng Đức Chúa Trời. Chúng con rất biết ơn vì điều này. Và vì của lễ mà, dân sự, với tiền dâng phần mười của họ và—và sự đóng góp, đã xây dựng ngôi nhà này cho Chúa.

³³ Bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, con cầu xin Ngài ban phước cho mục sư của nó, những chấp sự của nó, những ủy viên của nó, và mọi thành viên đến đây. Xin cho nó lớn lên, và phát triển, và tăng trưởng. Và xin cho, từ nhà thờ này, bắt đầu một cuộc phục hưng kiểu cũ sẽ lan tỏa qua thung lũng, xuyên suốt. Xin cho có những dấu kỳ phép lạ đến từ hội thánh này, về sự chữa lành, sự cứu rỗi. Xin cho nó là ngọn hải đăng cho cả nước. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³⁴ Xin cho, từ nơi này, những thầy giảng tốt đẹp, những người trẻ tuổi, sự kêu gọi của Đức Chúa Trời trong đời sống của họ, để đi đến những cánh đồng truyền giáo, bất cứ nơi nào họ sẽ được kêu gọi. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

³⁵ Và tối nay, trong khi chúng ta nhóm lại với nhau, cầu xin Đức Thánh Linh đến, đi vào trong Lời, và chỉ trồng Hạt giống trong mỗi tấm lòng ở đây. Xin cho chúng con với đức tin tưới nước Nó, ngày và đêm, cho đến khi Nó lớn lên thành những cây vĩ đại vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời.

³⁶ Xin chữa lành mọi người đau ốm, Chúa ôi, đó là ở đây tối nay. Cứu mọi người hư mất. Mang trở lại tất cả những người sa ngã. Và đổi mới và đổ đầy những người đã được đầy dẫy trước đây. Xin nhậm lời, Chúa ôi, vì chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài. A-men.

³⁷ Bây giờ, tôi chỉ đến trễ một chút, như thường lệ. Nó ở ngoài đây xa hơn một chút so với tôi đã mong đợi.

³⁸ Và chúng ta cũng vậy, tối mai, tại một nơi nào đó. Tôi đoán họ đã thông báo điều đó rồi. Và bây giờ, nếu anh em có nhà thờ tại nhà thờ của chính mình ở đây, tối mai, không đến. Nhưng nếu anh chị em không có nhà thờ, chúng tôi vui mừng có anh chị em. Chúng ta luôn luôn muốn mọi người ở lại làm nhiệm vụ của

họ, bất chấp điều đó. Khi nhà thờ mở cửa, mỗi người lính phải ở trong hàng ngũ của mình và ở trong vị trí của mình.

³⁹ Và vì vậy chúng tôi ở đây thăm viếng và có một thời gian tuyệt vời, ngay trước hội—hội đồng các Thương Gia. Và như tôi đã thông báo rồi, Anh Roberts sẽ có mặt tại đây để khai mạc buổi nhóm, cho tối thứ Năm. Chúng ta sẽ rất vui mừng được gặp Anh Roberts. Và rồi tôi nghĩ, có lẽ thứ Sáu, Anh Velmer Gardner sẽ có mặt ở đây. Không biết anh ấy sẽ nói tối hôm đó, hay không.

⁴⁰ Và tôi nghĩ điều đó đã được phân công cho tôi, để có mặt ở đó vào sáng thứ Bảy, vào bữa điểm tâm. Và nếu đó là ý Chúa, và cho tôi nói sáng thứ Bảy, Tôi muốn lấy đề tài, nếu là, nếu đó là ý muốn của Đức Chúa Trời: *Người Đàn Ông Bền Tệ Nhất Tôi Từng Gặp*. Vì vậy, và—và rồi, chiều Chúa nhật, tôi sẽ nói lại. Vì vậy nếu các bạn...Bây giờ, vào một buổi sáng thứ Bảy, không có nhà thờ, như tôi biết. Và chiều Chúa nhật không có nhà thờ, theo như tôi biết.

⁴¹ Bây giờ, trước khi tôi bắt đầu, tôi đã quên rằng tôi đã...Không. Tôi tin Billy đã nói rằng anh ấy đã phát ra phần còn lại của những thẻ cầu nguyện đó. Đúng thế không? Có thể cầu nguyện nào được phát ra ở đây tối nay không? Ồ, anh ấy đã phát ra một phần của họ, tại nhà thờ khác, tối hôm qua, bởi vì tôi—tôi đã giữ dân sự quá lâu.

⁴² Tôi hầu như đã giảng một thời gian dài, sáu hay tám giờ, điều gì đó giống như thế, đôi khi, khi tôi thấy phấn khích. Bây giờ, tôi không...Tối nay, tôi không có mục đích giảng quá nửa về điều đó. Chỉ...Vì vậy tôi nghĩ chúng tôi phát thẻ cầu nguyện, và rồi chúng tôi...anh em có thể về nhà lúc nửa đêm, dù sao đi nữa, vì vậy sau khi chúng ta có hàng người cầu nguyện. Vì vậy, nếu nó chỉ là một nửa của điều đó. Và tôi không biết nhiều lắm, nhưng tôi thật mất nhiều thời gian để kể những gì tôi biết. Vì vậy, những gì tôi biết, tôi thích kể nó rất rõ, tôi chỉ mất thời gian với nó, anh em biết đấy. Nó tốt. Tôi chỉ đang trêu chọc ở đó, bởi vì tôi—tôi sẽ cố gắng ở ngoài, bốn mươi lăm phút nữa, hay điều gì đó, để đến hàng cầu nguyện.

⁴³ Tôi chỉ có một chút, một câu Kinh Thánh ở đây tối nay tôi muốn đọc, và lấy một đề tài, và tôi cầu nguyện rằng Đức Chúa

Trời sẽ ban phước cho nó. Nếu anh em muốn đọc nó khi anh em về nhà, đó là trong Mác, chương thứ 10 và câu thứ 28.

Rồi Phi-e-rơ liền thưa cùng Ngài rằng, Này, chúng tôi đã lìa bỏ hết thầy, mà đi theo Ngài.

44 Bây giờ, tôi muốn lấy một đề tài, để xây dựng một bối cảnh nhỏ ở trên đó, về: *Từ Bỏ Tất Cả*. Và rồi, trong chốc lát, chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau. Và bây giờ, anh em là người quen thuộc với Mác, chương thứ 10, làm nền cho nó. Chỉ...Chúa Jê-sus đã nói chuyện, trước đây, về việc ly dị.

45 Và rồi Ngài cũng có một điều rất ấn tượng xảy ra. Có một thanh niên giàu có chạy đến với Ngài, và nói, “Thưa Thầy Nhân Lành, tôi có thể làm gì để có Sự sống Đời đời?”

Và Ngài bảo chàng, “Hãy giữ các điều răn.”

46 Chàng trai trẻ nói, “Tôi đã làm điều này từ khi còn trẻ.” Hay là, “Những điều răn nào?” Và Ngài đã bảo cho chàng biết chúng là gì. Và chàng nói, “Tôi đã làm điều này.”

47 Ngài phán, “Nhưng người thiếu một điều. Nếu người muốn có Sự sống Đời đời, được trọn vẹn, thì hãy bán tất cả những gì người có và cho người nghèo. Hãy vác thập tự giá của mình mà theo Ta.”

48 Chúng ta hãy đi theo người thanh niên đó chỉ một lát trước khi chúng ta đi vào chủ đề, để đưa ra bối cảnh.

49 Bây giờ, anh em thấy, người thanh niên đó được yêu cầu từ bỏ tất cả, nhưng anh ta đã từ chối làm điều đó. Và đôi khi nếu chúng ta áp dụng sự thịnh vượng và giàu có, và vân vân, “sự thành công,” nhưng thanh niên này là một thanh niên thành đạt và vẫn không có Sự sống Đời đời. Vì vậy, đôi khi, thành công không phải lúc nào cũng có nghĩa rằng Đức Chúa Trời đang ban phước.

50 Nhưng chúng ta hãy đi theo anh ấy. Chúng ta thấy anh ấy ở đây bây giờ trong độ tuổi thanh niên, trẻ, có lẽ là một anh chàng đẹp trai, trẻ trung, ăn mặc đẹp. Kinh Thánh nói, rằng, “Chúa Jê-sus yêu mến người.” Người đó phải có một lương tâm tốt đẹp, mềm mại. Anh ta phải là một—một điều gì đó rất tốt đẹp, nếu không thì anh ta sẽ không bao giờ giành được sự ngưỡng mộ của Chúa Jê-sus. Bởi vì, khi Chúa Jê-sus nhìn anh ấy, “Ngài đã yêu

mến người.” Anh ta phải có một biểu hiện tử tế, và cái nhìn tử tế với anh ta, một chàng trai lịch sự, gọn gàng ngăn nắp. Và anh bước đến với Chúa Jêsus, có lẽ suy nghĩ, trong sự chân thành, và nói, “Tôi muốn biết tôi có thể làm gì để có Sự sống Đời đời.”

51 Và khi anh phải lìa khỏi với những gì anh có, để có Sự sống Đời đời, thì câu hỏi là ở cánh cổng, liệu anh em có thể làm được điều đó không. Và câu hỏi đó đặt ra trước mỗi chúng ta. Và Chúa Jêsus thực sự đã yêu cầu anh ta từ bỏ tất cả những gì anh có, vác thập tự giá của mình, và đi theo Ngài. Và chúng ta biết câu chuyện. “Người ra đi rất buồn rầu, bởi vì người có nhiều của cải lắm.”

52 Rồi Chúa Jêsus quay lại, và phán, “Thật khó cho một người giàu có để vào Nước Thiên đàng, giống như một con lạc đà đi qua một lỗ kim. Nhưng điều đó sẽ không thể xảy ra với loài người, nhưng,” Ngài phán, “với Đức Chúa Trời điều đó không phải là không thể được.”

53 Chúng ta hãy đi theo người cai trị trẻ tuổi này. Lần tiếp theo chúng ta tìm thấy anh ta, trong Kinh Thánh, anh ta không bao giờ...ngay khi anh ta từ chối cơ hội đi theo Chúa Jêsus, khi nó được đặt xuống với anh ta là khá khó khăn.

54 Anh em thấy đấy, chúng ta muốn nắm giữ mọi thứ mà chúng ta có thể, và rồi đi theo Chúa Jêsus. Nhưng đôi khi Chúa Jêsus muốn chúng ta từ bỏ mọi thứ, vì vậy chúng ta đặt cả hai tay trên Ngài. Đôi khi chúng ta nghĩ rằng, chỉ bởi vì rằng—rằng chúng ta đã nắm giữ.

55 Nhắc tôi về một điều nhỏ tôi thường kể, về hai cô con gái nhỏ của tôi. Chúng không quá nhỏ bé bây giờ, và chúng là những cô gái có thân hình đẹp. Nhưng, khi chúng còn nhỏ...Một trong số đó là Rebekah; cô ấy là người lớn tuổi nhất. Và, Sarah, nó là một đứa trẻ. Và Becky có đôi mắt màu xanh, và Sarah có đôi mắt màu nâu. Nhưng cả hai đều là con gái của bố, anh em biết đấy. Và vì vậy chúng chờ đợi để thấy tôi về nhà, và chúng luôn thích gặp tôi. Và vì vậy Becky hầu như...là một kiểu cô gái cao, gầy. Và Sarah là một người nhỏ bé, hầu như một người thấp, nhỏ bé.

56 Và vì vậy chúng đã chờ đợi tôi về nhà, một đêm nọ. Tôi đã đi xa vì các buổi nhóm, và chúng biết tôi sẽ ở nhà, vì vậy chúng nghĩ chúng sẽ đợi một lát. Và nếu tôi về nhà, chúng muốn gặp tôi. Ô, ông ba bị phải rắc cát vào mắt chúng, và chúng buồn ngủ. Và cuối cùng chúng đi ngủ, trong phòng của mình.

57 Và tôi đã về trễ. Vì vậy tôi đi vào, thật sự mệt mỏi, đi ngủ. Và sau những buổi nhóm, và vân vân, tôi cảm thấy quá mệt mỏi đến nỗi không thể ngủ được, sau một vài tuần nhóm họp. Và tôi đã ngủ khoảng hai hay ba giờ đồng hồ, thức dậy, đi vào trong—trong phòng khách, và chỉ ngồi xuống ghế. Tôi đã ngồi trên ghế ở đó, vào buổi sáng sớm.

58 Và sau một lúc, Becky trở mình, trong phòng ngủ của mình, và nó nhận ra đó là ánh sáng ban ngày. Và nó nhìn ra ngoài qua hành lang, và nó thấy tôi đang ngồi ở đó trên ghế. Nó bước ra khỏi giường, thật mạnh như có thể được, đôi chân dài nhỏ bé, gầy guộc đó cứ vươn tới.

59 Ô, điều đó—điều đó đã đánh thức Sarah. Và tôi không biết con cái các bạn có làm điều đó, hay không, nhưng, chao ôi, anh em lấy cái gì đó cho đứa con lớn nhất, và đứa con thứ nhì thì hưởng món đồ cũ bỏ ra. Và Sarah đang mặc bộ đồ ngủ của Rebekah, bàn chân rất to, anh em biết đấy, và quá lớn so với nó. Và, nó, chạy ra khỏi giường, và ống quần lớn đang bay. Và nó hầu như không thể theo kịp Rebekah.

60 Vì vậy Rebekah đã đâm sầm vào tôi. Và nó nhảy lên đùi tôi, vòng tay ôm lấy tôi, hầu như...Nó ở trên đầu gối phải của tôi, và đôi chân dài của cô ấy chạm xuống sàn nhà. Nó có thân hình khá cân đối.

61 Nó hầu như nhắc tôi về một số tổ chức đầu tiên vĩ đại hơn, anh em biết đấy, đã đến. Anh em biết đấy, họ đã ở đây từ lâu, hầu như với đôi chân dài, và vân vân, khá cân đối.

62 Và ở đây Sarah đến, hội thánh trẻ, nhỏ bé, anh em biết đấy, đã không được xuất hiện lâu lắm. Và nó hầu như đã thấy rằng Becky đã thắng nó—thắng nó ở đó.

63 Vì vậy Rebekah vòng tay ôm lấy tôi. Nó nhìn quanh. Nó nói, “Sarah, em gái chị, chị muốn em biết một điều.” Nó nói, “Chị đã

ở đây trước tiên.” Và nó nói, “Chị đã dành hết bố, và không còn lại gì cho em.” (Chúng cố gắng nói với chúng ta điều đó, anh em biết đấy, mọi lúc.) Nói, “Chị đã ở đây trước, và chị đã dành hết bố, và không còn lại gì cho em.”

⁶⁴ Cô bé Sarah đáng thương gục đầu xuống. Mũi nhỏ của nó xịu xuống. Nó bắt đầu bỏ đi, và những giọt nước mắt rướm trong đôi mắt nâu to đó. Và Becky gối đầu lên vai tôi, hầu như ôm chặt lấy tôi.

⁶⁵ Tôi lấy ngón tay của tôi và làm dấu như *thế*, với Sarah, và đẩy chân kia ra. Ở đây nó đến, và nhảy lên trên chân kia, và, ồ, nó—nó—nó không thể tự giữ thăng bằng. Đôi chân nhỏ bé của nó không chạm sàn nhà. Nhưng dù sao đi nữa, nó đã đứng vững. Hiểu không? Vì vậy nó đang đi chập chững như *thế*.

⁶⁶ Ồ, để giữ cho nó khỏi té nhào, tôi chỉ đưa cả hai cánh tay và đặt chúng quanh nó, như *thế*, để giữ nó. Và tôi đang ôm nó lại gần sát với tôi, và nó dựa đầu nhỏ bé thân yêu của nó vào tôi trong giây lát.

⁶⁷ Nó ngẩng lên và nhìn Becky, và nói, “Này, Rebekah, chị ơi,” nói, “em cũng muốn nói với chị đôi điều.” Nó nói, “Ấy là có lẽ chị đã dành tất cả về bố như vậy, nhưng em muốn chị biết rằng bố đã có tất cả về em.” Vì vậy điều đó đúng.

⁶⁸ Vì vậy đó là cách chúng ta muốn. Chúng ta không muốn... Chúng ta muốn Ngài có tất cả chúng ta. Vì vậy, do đó, trong tất cả, để làm điều đó, chúng ta chỉ phải bước ra đó bằng đức tin và tin Ngài, chỉ thế thôi, và chỉ tin cậy. Chúng ta không thể giải thích điều đó. Không có cách nào để giải thích điều đó. Chúng ta chỉ tin điều đó, và nhận lấy nó như thế.

⁶⁹ Người trai trẻ giàu có này, anh ta không muốn dâng chính mình cho Đấng Christ, và vì vậy anh ta đã bỏ đi. Và chúng ta tìm thấy anh ta, sau đó, rằng anh ta đã...Anh ta đã làm ăn phát đạt rất nhiều, cho đến khi nhà kho của mình đầy dẫy, cho đến nỗi anh nói, “Hỡi linh hồn, hãy nghỉ ngơi.” Ồ, anh ta đã thịnh vượng, mọi thứ. Anh đã có rất nhiều, anh ta không cần gì cả.

⁷⁰ Nhưng điều gì đó đã xảy ra. Lần kế tiếp chúng ta thấy người đó, người đó ngược mắt lên trong địa ngục, thấy người ăn xin ở

xa trong lòng Áp-ra-ham. Đó là bởi vì ông không muốn từ bỏ tất cả, để đi theo Đức Chúa Jêsus.

71 Rồi, khi điều này xảy ra, và người cai trị trẻ tuổi không muốn từ bỏ những gì mình có, để đi theo Chúa Jêsus, điều đó phải lóe lên trên Phi-e-rơ. Tôi tin rằng chính ông đã đưa ra nhận xét, hay đặt câu hỏi, đã nêu ra nó. Và nói, “Bây giờ, chúng tôi đã từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài. Chúng tôi đã từ bỏ tất cả. Hãy nhìn những gì chúng tôi đã làm. Chúng tôi rời bỏ nhà của chúng tôi. Chúng tôi đã rời bỏ gia đình của mình. Chúng tôi đã rời khỏi vùng đất của mình. Chúng tôi đã bỏ mọi thứ mà chúng tôi có, để đi theo Ngài.”

72 Nó bắt đầu lóe trên trong ông. Có lẽ ông đã bị cuốn đi trong công việc, quan sát Đấng Christ, và vân vân, đến nỗi ông...Chưa hề thấy ông, rằng ông đã rời khỏi nhà mình. Ông đã rời bỏ gia đình mình. Ông đã lia bỏ cha mình, mẹ ông. Ông đã bỏ tất cả những gì ông có, để đi theo Chúa Jêsus.

73 Nhưng đó chính xác là những gì Đức Chúa Trời đòi hỏi: từ bỏ tất cả và đi theo Ngài. Đó là sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời. Chúng ta cũng phải làm điều đó. Đôi khi chúng ta phải từ bỏ chính những suy nghĩ của mình. Nếu ý tưởng của chúng ta về bất cứ điều gì trái ngược với Lời Đức Chúa Trời, chúng ta phải từ bỏ suy nghĩ của chính mình và đi theo Ngài. Và cách duy nhất chúng ta có thể đi theo Ngài là làm theo Lời Ngài, vâng theo Nó. Và yêu cầu của Đức Chúa Trời và sự đòi hỏi của Đức Chúa Trời là chúng ta từ bỏ tất cả và đi theo Ngài.

74 Nhưng khi làm như vậy, chúng ta thấy, đôi khi, chúng ta phải từ bỏ những người bạn của mình. Nhiều lần đó là một điều khó thực hiện. Bây giờ, nhiều người, khi họ đến trong Đấng Christ lần đầu tiên và được đầy dẫy Thánh Linh, có lẽ, giống như phụ nữ, đã có một số loại tiệc tùng mà họ sẽ đến, mỗi đêm *nào đó*, nơi họ đã chơi đánh bài trong khu phố. Đã làm quen với tất cả những—những người hàng xóm, và vân vân, và thuộc về những xã hội nào đó trong khu phố, và họ đi, chơi xúc xắc. Và những người phụ nữ này, anh em biết đấy, sẽ nói điều gì đó về điều đó. Họ sẽ không hiểu điều đó. Nhưng, tuy nhiên, anh em phải từ bỏ điều đó, bởi vì nó không đúng để đánh bạc, chơi bài. Và anh em phải từ bỏ điều đó nếu anh em đi theo Đấng Christ.

⁷⁵ Đôi khi những người nữ, trong các nhà thờ của chúng ta, mà đã quen với việc mặc quần áo vô đạo đức, như quần đùi, và—và những quần jean này. Và Kinh Thánh nói, “Thật là sự gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời, cho một người đàn bà mặc như vậy.” Cô ấy, cho dù cô ấy nghĩ gì đi nữa, cô ấy phải từ bỏ điều đó. Đôi khi chúng ta thấy những người nữ, khi họ đến trong Đường lối và được cứu, họ đã quen với việc cắt tóc của họ. Và họ muốn được nhiều người biết đến như phần còn lại của thế gian. Nhưng họ nhận ra, đó là một điều khó khăn, bởi vì họ sẽ gọi anh chị em là lỗi thời, bất cứ khi nào anh em ăn mặc như một Cơ-đốc nhân, hành động như một Cơ-đốc nhân, sống như một Cơ-đốc nhân. Họ sẽ gọi anh em là lỗi thời, nhưng anh em phải từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài.

⁷⁶ Chúa Jêsus đã phán, hay Kinh Thánh nói, “Kẻ nào yêu thế gian, hay những việc thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời thậm chí không ở trong người ấy.” Đúng. Phải mất, từ bỏ tất cả.

⁷⁷ Ở đó, khi anh em muốn từ bỏ tất cả và đi theo Ngài, thì, “Nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, các người có thể cầu xin điều gì các người muốn và điều đó sẽ được thực hiện cho các người.” Nhưng, anh em không thể, biết rằng những điều đó là sai. Anh em biết họ sai.

⁷⁸ Kinh Thánh chống lại chúng: đánh bài, hút thuốc, uống rượu, mặc quần áo vô đạo đức. Và, rồi, tuyên bố là một Cơ-đốc nhân. Nếu linh đó ở trong anh em không lên án điều đó, thì có điều gì đó không ổn với linh đó trong anh em. Bởi vì, Đức Chúa Trời Đấng đã viết Lời là Lẽ. Và Lẽ ở trong anh em, và Nó định tội anh em. Nó phải vậy. Và nếu không, anh em đang bị lừa dối. Làm sao Đức Thánh Linh có thể viết điều gì đó, và anh em quay lại và làm trái với Nó, và nói Đức Thánh Linh đang dẫn dắt anh em? Anh em không thể làm điều đó. Vì vậy, hút thuốc lá, uống rượu ứt-xki, chơi bài, cắt tóc ngắn, mặc quần đùi, tất cả những thứ khác, là sai trái, sai trái tội lỗi, và anh em sẽ không bao giờ đi đến đâu cho đến khi anh em bỏ nó.

⁷⁹ Nó đang len lỏi vào những phong trào Ngũ Tuần của chúng ta. Thật xấu hổ cho anh em. Anh em nên xấu hổ. Không ngạc

nhiên khi chúng ta không thể có một cuộc phục hưng trên toàn thế giới. Không ngạc nhiên khi chúng ta không thể có một cuộc phục hưng ngũ tuần. Điều gì đó đã xảy ra. Đúng vậy. Chúng ta đã thả những thanh chắn xuống, và những điều không nên xảy ra. Do đó anh em phải từ bỏ tất cả, để đi theo Đấng Christ.

⁸⁰ Anh em phải từ bỏ ý riêng của mình, ý riêng của mình. Anh em phải đương đầu với Lời Ngài. Và Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ chối bỏ bất cứ Lời nào Nó đã từng phán. Và Kinh Thánh được viết bởi Đức Thánh Linh. Kinh Thánh đã nói vậy. Và nếu... Những Lời Kinh Thánh là Đức Chúa Trời. “Ban đầu đã có Lời, Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁸¹ Bây giờ Lời được tạo nên Thánh Linh, đang ở trong chúng ta, “Vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi, cho đến tận thế, ngày tận thế.” Bây giờ, nếu chính Đức Chúa Trời đã viết Kinh Thánh đó ở trong anh em, anh em không phải là người của chính mình, anh em chết với những thứ thuộc về thế gian, anh em chết với những ý tưởng của chính mình, và “tâm trí mà—tâm trí mà đã ở trong Đấng Christ ở trong anh em.” Ở đó, thế thì anh em từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài. Không phải những suy nghĩ của riêng mình; những gì Ngài phán. “Không phải ý Con; ý Cha, Chúa ôi.” Rồi anh em bắt đầu đến với Lời Đức Chúa Trời.

Có thể dừng lại đó một thời gian dài, nhưng tôi sẽ chỉ tiếp tục đi xa hơn một chút.

⁸² “Nhưng,” anh em nói, “thế thì tôi nhận được gì, từ bỏ tất cả? Từ bỏ tất cả, tôi được gì?”

⁸³ Anh em có thể mong đợi thế gian chế giễu anh em. Anh em có thể mong đợi thế gian gọi anh em bằng tất cả các loại tên không đáng có. Họ sẽ gọi cho anh em bất cứ điều gì mà họ có thể gọi cho anh em. Anh em sẽ bị khinh thường và chối bỏ.

⁸⁴ Chúa Jêsus, bởi vì Ngài là Em-ma-nu-ên, Đức Chúa Trời ngự trong Ngài, điều đó làm cho Ngài quá lập dị với hội thánh của chính Ngài cho đến nỗi giáo hội của chính Ngài đã dứt phép thông công Ngài ngay khi Ngài bước vào. Họ là người đã treo Ngài trên thập tự giá. Họ là người đã lên án Ngài. Ngài yêu

thương mọi người. Cả tấm lòng của Ngài đã dành cho dân sự. Nhưng Ngài phải từ bỏ mọi sự, để đi theo Đức Chúa Trời.

⁸⁵ Và chúng ta cũng phải từ bỏ mọi thứ, để đi theo Đức Chúa Trời.

“Bây giờ, tôi nhận được gì để đáp lại?” Chúng ta không mong đợi...

⁸⁶ Chúng ta, đôi khi, tôi nghĩ các mục sư truyền đạo chúng ta làm quá nhiều lời hoa mỹ cho người—người cải đạo. “Ồ, hãy đến với Đấng Christ, mọi sự thật đáng yêu.” Nhưng, anh em thấy, nó không giống như thế, theo cách, mà nói rằng mọi thứ là một luồng hoa để chịu. Bởi vì, không có Cơ-đốc nhân nào...

⁸⁷ Kinh Thánh nói, “Tất cả những ai sống tin kính trong Chúa Jêsus Christ sẽ chịu sự bắt bớ.” Vì vậy nếu—nếu anh em không chịu sự bắt bớ vì cơ Đấng Christ, thì có điều gì đó sai trật.

⁸⁸ Nếu ma quỷ không theo đuổi anh em, nó đã bắt được anh em. Chỉ thế thôi, bởi vì chừng nào hắn còn theo đuổi anh em, thì đó là dấu hiệu hắn chưa có được anh em. Nhưng nếu hắn không theo đuổi bạn, đó là dấu hiệu hắn đã có được bạn. Vâng. Vì vậy chỉ nên nhớ, chừng nào hắn còn nổ tung vào anh em, thì anh em hãy nhảy lên trước hắn vài bước, và cứ tiếp tục.

⁸⁹ “Nhưng tất cả những ai sống tin kính trong Chúa Cứu Thế Jêsus sẽ chịu sự bắt bớ.” Ngài phán, “Hãy vui vẻ, và nức lòng mừng rỡ, vì họ đã bắt bớ những đấng tiên tri trước các người.” Đúng thế.

⁹⁰ Đừng đi với vẻ mặt ủ rũ, và nói, “Ồ, tôi không nên làm điều đó. Tôi đoán, họ—họ, tôi thật sự không thể chịu đựng được ai đó nói về tôi, và nói tôi là lỗi thời, tôi là *thế này, thế kia*, hay là *thế kia*.”

⁹¹Ồ, anh em—anh em nên vui mừng tội độ, sung sướng vì điều đó, bởi vì anh em có thể chịu sự sỉ nhục về Danh Ngài. Và bởi việc tuân giữ các điều răn của Ngài, nó đã khiến anh em làm điều đó.

⁹² Nhưng tôi cũng muốn nói điều này. (Nhanh lên, càng nhanh càng tốt.) Đức Chúa Trời sẽ không, trong sự khôn ngoan, không mắc nợ bất cứ người nào. Đức Chúa Trời sẽ không bị mắc nợ với bất cứ người nào. Nếu anh em đã làm điều đó cho Đức Chúa

Trời, từ bỏ tất cả, Đức Chúa Trời sẽ đền đáp anh em gấp ngàn lần. Đúng thế. Đức Chúa Trời sẽ trả nó lại. Anh em từ bỏ những điều thuộc về thế gian, và thế gian, và những điều thuộc về thế gian, và Đức Chúa Trời sẽ trả lại anh em rất nhiều lần.

⁹³ Bao nhiêu người làm chứng về điều đó, ở đây tối nay?Ồ, tất cả chúng ta đều biết rằng Đức Chúa Trời sẽ trả lại.

Bây giờ chúng ta hãy lấy một vài nhân vật đã thật sự từ bỏ tất cả.

⁹⁴ Chúng ta hãy lấy, trước tiên, tổ phụ của đức tin, Áp-ra-ham. Áp-ra-ham đã từ bỏ đất đai của chính mình, tài sản mà ông sở hữu, và mọi thứ khác. Ông được gọi ra khỏi Canh-đê, thành U-rơ. Và ông đã từ bỏ xứ sở của mình, nhà của mình, dân sự của mình, và tất cả, mà đi theo Đức Chúa Trời. Ông phải từ bỏ mọi thứ, bỏ nó lại phía sau. Ông đã từ bỏ xứ của—của mình, tài sản của mình ở Canh-đê, ở U-rơ. Ông đã từ bỏ tài sản của mình, và Đức Chúa Trời đã ban cho ông cả miền đất hứa. Đức Chúa Trời trả lại bằng nhiều quyền lợi. Ngài đã ban cho ông, trên đó ngày hôm đó, khi Ngài gặp ông, Ngài phán, “Hãy đứng dậy, hỡi Áp-ra-ham. Hãy nhìn về phương đông, phương bắc, phương tây, phương nam, Ta ban nó tất cả cho ngươi, tất cả là của ngươi.”

⁹⁵ Đó là vấn đề với những Cơ-đốc nhân tối nay. Đức Chúa Trời ban nó cho chúng ta, nhưng chúng ta e ngại điều tra nó. Khi anh em trở thành một Cơ-đốc nhân, anh em là người thừa kế mọi lời hứa trong Kinh Thánh. Đúng vậy. Mọi sự mà Đức Chúa Trời đã hứa, là của anh em. Nó thật giống như một đại vòm cuốn lớn, và bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta đều được báp-têm vào trong vòm cuốn này, đó là Đấng Christ.Ồ, nếu tôi...Nếu ai đó cho tôi điều gì đó, tôi sẽ nhìn quanh và tìm ra thứ mà tôi sở hữu.

⁹⁶ Tôi nghĩ đó là những gì Cơ-đốc nhân nên làm tối nay. Tìm ra những gì bạn đã có. Nếu cái gì đó lên cao một chút, mà tôi không thể với đến được, tôi sẽ kiếm cho tôi một cái thang và leo lên nó. Và nếu điều gì đó dường như hơi xa tầm tay, trong Kinh Thánh, mà Đức Chúa Trời đã hứa, Tôi sẽ quỳ gối và leo lên cái thang của Gia-cốp cho đến khi tôi đến được nó, bởi vì nó là của tôi. Đức Chúa Trời đã ban nó cho tôi.

⁹⁷ Nếu sự chữa lành Thiên liêng được hứa trong Kinh Thánh, và tôi bị đau, Tôi sẽ ở lại đó cho đến khi Đức Chúa Trời ban nó cho tôi, bởi vì đó là một lời hứa. Đức Chúa Trời đã hứa tôi sẽ lìa bỏ thế gian, Ngài ban cho tôi Đức Thánh Linh, Tôi sẽ ở lại ngay tại đó cho đến khi Ngài ban Nó cho tôi, bởi vì Ngài đã hứa điều đó. Nếu Đức Chúa Trời đã hứa ban cho tôi ước muốn của lòng tôi, và ước muốn của lòng tôi là điều đúng đắn, Tôi sẽ ở lại đó cho đến khi Đức Chúa Trời ban cho điều đó, bởi vì đó là một lời hứa. Và tôi đã từ bỏ tất cả thế gian. Tôi muốn bước đi theo Ngài, và Ngài sẽ trang trải. Tôi biết đó là sự thật. Nó hoàn toàn đúng.

⁹⁸ Ông đã làm gì? Ông đã từ bỏ xứ sở của mình, đất nước của mình. Và Đức Chúa Trời ban cho ông toàn bộ tỉnh, hay tất cả, toàn bộ lục địa của...xứ Palestine. Ông đã từ bỏ mảnh đất nhỏ bé của mình ở dưới đó, có lẽ là một mẫu đất nơi ngôi nhà ông tọa lạc, và ngôi nhà cũ của ông, để tiếp nhận mọi thứ đã có ở Palestine. Tốt.

⁹⁹ Nhưng điều đầu tiên ông phải làm là tự phân rẽ. Ông đã tự tách mình ra khỏi dân sự của mình, tất cả những người thân yêu của ông, những người cộng sự cũ mà ông đã từng—để chạy loanh quanh với, những người bạn thời thơ ấu của ông đến từ Ba-by-lôn, với ông, và tất cả anh em, chị em của ông, và tất cả bạn bè của ông mà ông biết, những người cộng sự của ông. Khi Đức Chúa Trời kêu gọi ông, Ngài phán, “Hãy phân rẽ chính mình khỏi đồng loại. Hãy tránh xa tất cả điều đó.” Bây giờ, điều đó thật khó, nhưng ông đã tự phân rẽ khỏi tất cả những người bà con của mình. Tại sao? Bởi vì họ không đồng ý với ông.

¹⁰⁰ Anh em có thể tưởng tượng họ đồng ý không? Một cụ già ở đây, bảy mươi lăm tuổi, với một người vợ sáu mươi lăm tuổi, nói, “Anh biết gì không? Tôi đã gặp Đức Chúa Trời ở ngoài đây và Ngài phán với tôi rằng tôi sẽ có một—một—một đứa con bây giờ, bởi Sa-ra.”

¹⁰¹ Ồ, họ, người bạn bác sĩ của ông, hẳn đã nói, “Ông già mất trí rồi.” Nhưng ông ấy đã mua sẵn những cái ghim và kẹp, và mọi thứ khác, sẵn sàng cho nó, bởi vì ông biết ông sẽ có nó. Đúng vậy. Không có gì với nó. Tại sao? Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đúng.

102 Và nếu đám người đó muốn cười nhạo ông và nghĩ rằng ông đã bị mất trí, họ làm mọi người tin theo cách đó. Tất cả Dòng dõi của Áp-ra-ham đều giống nhau. Đúng thế. Đôi khi giáo hội của anh em thậm chí sẽ đuổi anh em ra ngoài. Những câu lạc bộ của anh em, những nơi anh em thuộc về—của anh em, những mối quan hệ thông công của anh em trong khu vực lân cận, những người cộng sự của anh em. Đôi khi bạn trai của bạn hoặc bạn gái của bạn sẽ từ chối bạn. Nhưng Đức Chúa Trời đòi hỏi anh chị em phải từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài. Từ bỏ mọi điều trái nghịch với Ngài, và đi theo Ngài.

103 Bây giờ, Áp-ra-ham, đã từ bỏ dân sự của mình, ông đã nhận lại điều gì? Điều gì đến ngoài điều đó? Ông trở thành cha của nhiều dân tộc. Đức Chúa Trời đã làm cho ông trở thành cha của nhiều dân tộc. Những gì ông đã từ bỏ, rồi nhìn xem những gì ông trở nên. Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào lìa bỏ...Ta, sẽ có cha, mẹ, và vân vân.” Hãy xem những gì Áp-ra-ham đã có, bằng cách từ bỏ tất cả và đi theo Ngài. Vâng, thưa quý vị. “Cha của nhiều dân tộc.”

104 Nhưng, trước tiên, ông phải tự phân rẽ khỏi mọi sự không tin, và thậm chí từ người anh em thuộc viên giáo hội, lạnh lùng, hâm hẩm của mình, Lót. Ông phải từ bỏ chính mình, vì điều đó.

105 Mọi thứ mà có sự không tin trong đó, anh em phải tự phân rẽ; bất cứ điều gì, nếu đó là một tín điều, nếu anh em ở trong một giáo hội, và tất cả những gì anh em phụ thuộc vào là một tín điều, và không tin Lời, và nếu Lời trái ngược với...Tín điều trái với Lời, anh em sẽ phải từ bỏ điều đó. Anh em sẽ phải từ bỏ mọi thứ.

106 Và Đức Chúa Trời không hề ban phước cho Áp-ra-ham cho đến khi ông hoàn toàn vâng lời Ngài. Áp-ra-ham muốn đưa cha mình đi cùng, và ông lão đó là một con ruồi chết làm thúi dầu thơm của người thợ hòa hương, mọi lúc. Cuối cùng, ông ấy đã chết. Rồi, Lót, có sự xung đột và mọi thứ. Và rồi ngay khi Áp-ra-ham hoàn toàn vâng lời Đức Chúa Trời và tự phân rẽ, và để Lót tiếp tục đi xuống đó trong những vùng đất tốt, bất cứ nơi nào ông muốn đi, xuống Sô-đôm, rồi Đức Chúa Trời hiện ra với Áp-ra-ham, và nói, “Hãy ngước mắt lên. Ta trao toàn bộ sự việc cho người.”

¹⁰⁷ Áp-ra-ham là người đã phân rẽ. Ông là người đã phân rẽ tất cả, để đi theo, để đi theo Đức Chúa Trời. Và ông là cha của Đức tin. Ông là người mà chúng ta tin là người trung tín. “Lời hứa đã được ban cho Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông. Chúng ta đã chết trong Đấng Christ là dòng dõi của Áp-ra-ham, những người kế tự với Ngài theo lời hứa.”

¹⁰⁸ Y-sơ-ra-ên đã bỏ xứ Ai Cập. Họ đã từ bỏ những vùng đất cũ ở dưới đó ở Ai Cập. Để nhận lãnh điều gì? Palestine. Họ đến từ nơi khùng khiếp đó ở Ai Cập, những người đốc công.

¹⁰⁹ Và ngày nay có nhiều người, những phụ nữ trẻ ngoài đường phố, hút thuốc, uống rượu, giống như chúng ta đã thấy ở đây trên—trên đài phát thanh, ngày nọ. Những cảnh sát này phải đến bắt giữ nhóm phụ nữ trẻ dưới đó, ở ngoài đường phố, trở nên hoang dại với tà linh ma quỷ cũ đó, bắt họ làm điều này với điệu nhảy buli-uli đó, bất cứ điều gì họ gọi là điều đó, và ở ngoài đó trên đường phố, trở nên điên dại trong tâm trí họ. Thấy không? Thật vậy, nếu một phụ nữ trẻ có một chút lịch sự về cô ấy, cô ấy hay một thanh niên, một trong hai người, thứ đó là người đốc công thúc đẩy họ làm điều đó.

¹¹⁰ Anh em từ bỏ điều đó, và Đức Chúa Trời sẽ ban cho anh em một điệu nhảy.Ồ, chao ôi! Ngài chắc chắn sẽ làm. Ngài sẽ ban cho anh em một điều, nếu anh em từ bỏ điều đó. Nhưng anh em phải từ bỏ tất cả những điều đó, để có nó. Anh em không thể tiếp tục với cả hai.

¹¹¹ Ông đã có Palestine, Áp-ra-ham có, hay Y-sơ-ra-ên đã có. Ông đã có xứ Palestine. Họ đã rời khỏi vùng đất cũ ở dưới đó, và có được xứ Palestine, một vùng đất chảy đựng sữa và mật. Vàng, thừa quý vị.

¹¹² Họ đã để lại gì? Họ đã để lại mặt trời nóng nực, dưới người đốc công dưới xứ Ê-díp-tô. Họ đã nhận được gì, vì đã để lại ánh nắng ấm áp dưới đó? Họ phải bước đi trong Ánh sáng của Trụ Lửa. Rời khỏi mặt trời nóng bức dưới đó, để bước đi trong Ánh sáng của Trụ Lửa của Đức Chúa Trời. Thật là một cuộc hoán đổi! Tôi muốn nhận sự hoán đổi đó, phải không? Một Trụ Lửa. Bước đi trong ánh sáng mặt trời tự nhiên, nơi họ đang bị sai khiến dưới những người đốc công, để đi ra đó và bước đi trong Sự Sáng của

Đức Chúa Trời, dưới quyền năng của Đức Thánh Linh, một Trụ Lửa đang dẫn họ đến miền đất hứa.

¹¹³ Ngày nay cũng vậy. Hãy bước ra khỏi ánh sáng của thế gian này, những điều thuộc về thế gian, để bước đi trong Ánh sáng của Đức Chúa Trời. Nó dẫn bạn đến miền đất hứa.

¹¹⁴ Họ cũng để lại những nồi tởi cũ của Ai Cập, những cái bình xác thịt ở Ai Cập. Họ đã nhận được gì khi họ từ bỏ những nồi tởi cũ? Họ phải ăn thức ăn của Thiên sứ. Ma-na từ trời giáng xuống, để thay thế cho củ tởi.

¹¹⁵ Bây giờ, nếu anh em chưa bao giờ ăn gì ngoài tởi, hãy để tôi nói với anh em đôi điều, Đức Chúa Trời đã có một Thiên đàng đầy Thức ăn của Thiên sứ, để nuôi anh em. Đúng vậy.

¹¹⁶ Thức ăn của Thiên sứ, đó là những gì họ có thay vì đó, thay vì tởi cũ của Ai Cập.

¹¹⁷ Họ đã rời khỏi vùng nước đầy bùn của Ai Cập. Họ đã nhận được gì ở đó? Uống nước từ Vàng Đá đã bị đánh đập trong đồng vắng, nước tinh khiết của Đức Chúa Trời. Họ đã để lại những dòng nước bùn cũ của Ai Cập, những dòng nước bùn lộn mửa của giáo phái cũ.

¹¹⁸ Đó là cách chúng ta phải làm ngày hôm nay. Hãy lia bỏ tín điều và giáo phái cũ đó, nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Những kẻ điên rồ. Họ chỉ là một đám thánh quá máu.” Để lại điều đó phía sau, và đến đây và uống từ một Nguồn nước đầy... được rút ra từ mạch máu của Em-ma-nu-ên, nơi mà những tội nhân đã chìm dưới nước lụt mất hết mọi vết nhơ tội lỗi của họ. Vâng, thưa quý vị.

¹¹⁹ Để lại nước bùn cũ kỹ đó, tất cả lẫn lộn với sự nghi ngờ, và những sự xáo trộn, và những cuộc tranh cãi, và những sự cãi vã, và mọi thứ khác, và đi xuống vào ban đêm và ăn một bữa tối có súp, và luộc chín con gà già và bán nó với giá năm mươi xu, một đĩa, để trả cho thầy giảng. Khi mà, nếu anh em đi qua đây theo luật pháp của Đức Chúa Trời, và những điều răn thánh khiết của Đức Chúa Trời, và bước đi với Đức Chúa Trời, anh em sẽ trả phần mười của mình, và thầy giảng sẽ hòa thuận, nếu anh em

chỉ nhận lấy đường lối của Đức Chúa Trời để làm điều đó. Đúng. Nước bùn lầy cũ kỹ; để uống nước từ Vầng Đá.

¹²⁰ Họ đã để lại những thầy thuốc khoác lác của Ai Cập, nói rằng, “Chúng ta là những người thông minh nhất trên thế giới ngày nay.” Họ rời bỏ những thầy thuốc khoe khoang, để ở với Danh Y Đại Tài. A-men. Tôi muốn thấy một số bác sĩ ngày hôm nay hành động giống như Danh Y Đại Tài đó đã làm. Dân sự họ đã ở trong đồng vắng trong bốn mươi năm, và họ đi ra mà không có một người nào yếu đuối giữa họ. Không có một người nào yếu đuối trong số họ, bốn mươi năm. Có hơn hai triệu người đến vào lúc đó. Bao nhiêu đứa trẻ được sinh ra mỗi đêm? Bao nhiêu người đau ốm? Và họ đã...

¹²¹ Tôi muốn đến gặp Bác sĩ Môi-se, và nhìn vào túi xách của ông, và xem ông cho họ loại đơn thuốc gì. Anh em không muốn thấy điều đó sao? Tôi tưởng tượng có nhiều bác sĩ muốn nhìn vào đơn thuốc đó.Ồ, tôi có thể nói với anh em. Tôi đã đọc nó. Anh muốn tôi nói cho anh biết đó là gì không? “Ta là Chúa đáng chữa lành mọi bệnh tật của người.” Đó là tất cả những gì ông có. Đó là tất cả những gì ông cần, vì họ đã từ bỏ những thầy thuốc khoác lác, để được ở với Danh Y Đại Tài. Vâng, thưa quý vị.

¹²² Họ đã từ bỏ nơi đó, những người mà đã nói, “Những ngày của phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như những phép lạ, không còn nữa.” Họ đã từ bỏ điều đó, để làm gì? Họ đã làm gì lúc đó? Ở ngay trong sự hiện diện của nơi mà những phép lạ sẽ xảy ra, ngày này qua ngày khác. A-men.

¹²³ Người ta ngày nay nói rằng không có chuyện như phép lạ, có điều gì đó không ổn với tâm trí của họ. Đúng vậy.

¹²⁴ Một lần nọ, một người đã nói với tôi, nói, “Tôi sẽ không quan tâm những gì anh đã làm. Tôi đã không quan tâm. Tôi không thể, anh có bao nhiêu bằng chứng,” nói, “tôi thật sự không tin điều đó.”

¹²⁵ Tôi nói, “Chắc chắn không. Anh em sẽ không bao giờ nhìn thấy nó. Anh thật sự quá mù để nhìn thấy nó.” Đúng vậy. Tôi nói, “Nó không dành cho những người không tin. Nó dành cho những người tin. Các người tin thấy điều đó.” Đúng vậy.

126 Một người đã nói với tôi, một lần nọ, gặp tôi trên đường phố, nói, “Anh sai lầm trong sự Dạy dỗ của anh.”

Tôi nói, “Đó là Kinh Thánh.”

127 Anh ấy nói, “Anh sai rồi.” Anh ấy nói, “Thế thì, tôi chống lại anh.” Nói, “Thế thì hãy quở tôi mù đi. Phao-lô đã quở một người bị mù một lần.” Nói, “Hãy quở tôi mù đi.”

128 Tôi nói, “Tôi—tôi—tôi không thể làm điều đó. Anh đã bị mù rồi. Vâng. Anh bị...Làm sao tôi có thể làm được những gì mà cha anh, ma quỷ, đã làm rồi?” Đúng vậy. “Anh đã bị mù rồi.” Một người nói một điều như thế, là—là rất mù, anh ta không biết ánh sáng ban ngày từ nơi tối tăm. Anh ta không thể phân biệt giữa hai điều đó, Sự sống hay sự chết. Điều đó thực sự bị mù. Vâng, thưa quý vị. Vâng.

129 Danh Y Đại Tài đã ở với họ, và họ đã thấy những phép lạ xảy ra. Chắc chắn.

130 Các môn đồ, họ đã từ bỏ điều gì? Họ đã có lưới, những lưới đầy cá. Họ đã từ bỏ lưới đầy cá của họ, để bước đi với Ngài, và thấy những dấu hiệu của Ngài, và những phép lạ, và quyền năng của Ngài, về việc là Đấng Mê-si. Bất cứ ai mà không từ bỏ việc câu cá một ngày, để làm theo điều đó, thì có điều gì đó sai trật. Họ đã bỏ lưới của họ, đầy cá. Họ bắt đầu kéo, và bắt được mẻ lưới lớn nhất mà họ từng có. Và họ đã bỏ từng chút của nó, để đi theo Ngài, bởi vì trong lòng họ tin rằng Ngài là Đấng Mê-si. Và họ muốn đi theo Ngài, để xem những dấu hiệu có đi theo Ngài như Đấng Mê-si không. Và họ phải thấy điều đó.

131 Tôi sẽ từ bỏ bất cứ điều gì trên đời, tôi không quan tâm nó là gì, để thấy Chúa Jêsus Christ bày tỏ chính Ngài, đặc biệt khi nó được bày tỏ trong đời sống tôi, rằng tôi biết rằng tôi đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống, và tôi biết rằng Ngài là Đấng Mê-si. Tôi biết, bằng cách nhận lấy Ngài ở Lời Ngài, rằng Ngài đã cứu tôi khỏi một đời sống tội lỗi. Và tôi biết rằng Đức Thánh Linh ngự trong tôi. Tôi thấy những dấu hiệu của Ngài, ở mọi nơi, đang chỉ rõ, để tôi biết rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Từ bỏ tất cả, tôi sẵn sàng từ bỏ bất cứ điều gì.

¹³² Tôi thuộc về một tổ chức tốt, một giáo hội tốt, một trong những tổ chức tốt nhất trong nước. Nhưng họ nói, “Billy, anh sẽ mất trí và trở thành một thánh quá máu.”

¹³³ Ngay tại đó, tôi nói, “Các anh cũng có thể lấy thẻ thông công của tôi ngay bây giờ, bởi vì tôi sẽ đi theo Đức Thánh Linh.” Đúng vậy. Đúng.

¹³⁴ Và anh em phải từ bỏ mọi thứ, đúng vậy, để đi theo Ngài. Nhưng kẻ nào sẽ từ bỏ tất cả, và đi theo Ngài, Đức Chúa Trời thanh toán bằng những ơn phước dồi dào của sự giàu có. Không có gì để so sánh với nó. Được rồi.

¹³⁵ Bây giờ, các môn đồ từ bỏ lưới của họ, và những lưới cá đầy cá, nghề nghiệp của họ. Họ đã giải nghệ, để đi theo Chúa Jêsus, để thấy quyền năng của Ngài, thấy dấu hiệu. Những người đó là những người được huấn luyện. Họ biết Đấng Mê-si phải làm gì. Họ đã đọc, trở lại trong Kinh Thánh. Họ thật sự hiểu những gì Đấng Mê-si sẽ làm. Họ biết đã đến lúc điều đó xảy ra. Và khi họ thấy Người này sống lại, Đấng phù hợp với bức tranh, thì họ sẵn sàng từ bỏ mọi sự, để lắng nghe những gì Ngài phán. Bởi vì, nếu đó là Đấng Mê-si, thì đó là Sự Sống dành cho họ, bởi vì họ đã được mời đi theo Ngài. Vì vậy họ đã từ bỏ mọi thứ.

¹³⁶ Ngày nay cũng vậy, nếu *Điều này* đúng, nếu Sứ điệp này về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trong những ngày sau rốt này, nơi mà Ngài đã phán Ngài sẽ tuôn đổ cả mưa đầu mùa và mưa cuối mùa trên chúng ta. Nếu những điều này là đúng, Nó đáng để từ bỏ mọi thứ. Hãy đi theo Nó.

¹³⁷ Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin. Kẻ nào tin Ta, dầu đã chết rồi, nhưng sẽ sống. Và hễ ai sống và tin Ta sẽ không bao giờ chết. Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những công việc Ta làm.” Đúng.

¹³⁸ “Hãy đi khắp thế gian, đến với mọi tạo vật. Những dấu hiệu này sẽ đi theo những người tin. Nhân Danh Ta họ sẽ đuổi quỷ, nói tiếng mới, bắt rắn. Họ uống những thứ chết người, nó sẽ không làm hại họ. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Đó là những gì Ngài đã phán.

139 “Như Cha đã sai Ta, Ta cũng sai các người.” Cha đã sai Con, đi với Con, và ở trong Con. Chúa Jêsus sai một người, đi với người ấy, và ở trong người ấy, để thực hiện và làm những công việc giống như vậy. “Này, Ta ở cùng các người luôn, cho đến tận thế. Và các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

140 Thừa anh em, nếu điều đó không tốt hơn những tín điều cũ kỹ và các thứ của thế gian, và thuộc về một số người khác ở đó mà chối bỏ tất cả Điều đó! Tại sao, tôi nghĩ chúng ta nên là những người hạnh phúc nhất trên thế giới, để thấy Đức Chúa Trời hằng sống đang vận hành chung quanh chúng ta như thế này; biết rằng chúng ta đã từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài. A-men. Điều đó làm cho tôi cảm thấy sùng đạo. Từ bỏ tất cả, để đi theo Chúa Jêsus. Ngày nay cũng vậy, anh em phải từ bỏ tất cả. Giống như họ đã làm ở đó, anh em cũng phải làm.

141 Bây giờ, anh em nói về người nào đó từ bỏ điều gì đó, chúng ta hãy nhìn xem điều gì, vì Chúa Jêsus, Chúa Jêsus đã từ bỏ chúng ta. Chúa Jêsus đã từ bỏ mọi thứ. Ngài đã có một nhà trên Thiên đàng. Và Ngài đã từ bỏ nhà của Ngài trên Trời, và đến thế gian, và thậm chí không có một nơi để gối đầu của Ngài. Đúng vậy. Ngài trở nên quá thấp hèn, cho đến nỗi Ngài không tiến lên... quá nghèo nàn, đến nỗi Ngài thậm chí không có một cái giường để ngủ. Ngài phán, “Con cáo có hang, và chim trời có không khí... có không khí, có tổ, nhưng Con Người thậm chí không có chỗ để gối đầu Ngài.” Thấy không? Nhưng Ngài đã nhận lấy điều đó để làm gì? Ngài đã được nâng lên rất cao cho đến nỗi Ngài phải nhìn xuống để thấy thiên đàng.

142 Ngài đã đến với thế gian, nhận lấy cái tên thấp hèn nhất có thể được nhận lấy trên thế gian. Ngài có tên thấp kém nhất, lấy tên thấp nhất, được gọi là Bê-ên-xê-bun. Bê-ên-xê-bun là một... Khi họ thấy Ngài phân biệt các linh ở đó như thế, họ nói, “Ông ta là một thầy bói. Nó là Bê-ên-xê-bun, một con quỷ.” Bói toán là ma quỷ. Và họ gọi Ngài là ma quỷ, kẻ hèn hạ nhất trong tất cả. Ngài đã có cái tên thấp kém nhất.

143 Ngài đã đi đến thành phố thấp nhất. Và người nhỏ nhất trong thành nhìn xuống trên đầu Ngài; Xa-chê, đúng—đúng thế, tại Giê-ri-cô. Con đường đi xuống, ông chắc chắn đã vậy. Ngài có cái

tên thấp hèn nhất trên trái đất. Ngài đã đến với thế gian với một “đứa con hoang,” họ gọi Ngài, bởi vì họ thực sự tin rằng Hai Nhi được sinh ra ngoài giá thú. Ông đã có điều đó để tranh cãi, để bắt đầu. Rồi gọi tên Bê-ên-xê-bun, nơi thấp kém nhất mà có thể có được. Ngài đã từ bỏ nơi trên trời của Ngài, và đã đến để nhận lấy điều đó.

¹⁴⁴ Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho Ngài một Danh trên hết mọi danh được đặt tên trên Trời, mọi danh được đặt tên dưới đất, cho đến khi cả gia đình trên Trời và dưới đất đều được đặt tên là Đức Chúa Jêsus. Ha-lê-lu-gia! Chính là điều đó. Ngài đã từ bỏ; Ngài đã được ban thưởng. Chắc chắn, Ngài đã được. Được rồi.

¹⁴⁵ Ngài đã đến với trái đất, Đấng Tạo Hóa của trời và đất, và Ngài không có gì để ăn. Sa-tan đã cám dỗ Ngài, nhin ăn vì chúng ta, nhưng Ngài đã nhận thức ăn mà những kẻ khác không biết gì về nó.

Ngày nọ Ngài đã phán vậy. “Ta có thức ăn.”

Phán, “Tại sao Ngài không đến, ăn?”

¹⁴⁶ Ngài phán, “Ta có Thức ăn mà người không biết.” Đúng vậy. Ngài đã có Thức ăn mà họ không biết gì về nó.

¹⁴⁷ Ở đây trên trái đất, Ngài không có nơi trú ẩn, họ nói, không có nơi nào, không có nhà ở, không có gì thuộc về Ngài. Nhưng anh em biết gì không? Ngài đã trở nên một Nơi ẩn náu cho mỗi người chúng ta. Đức Chúa Trời đã làm cho Ngài một Nơi trú ẩn, cho cả nhân loại. Ngài không có nơi trú ẩn của riêng Ngài, nhưng Ngài là Nơi trú ẩn của chúng ta.

¹⁴⁸ Họ đã nói rất nhiều về những nơi trú ẩn khỏi tác hại của vũ khí hạt nhân.Ồ, chao ôi! Chúng ta có một cái. Đúng vậy. Những nơi trú ẩn khỏi tác hại của vũ khí hạt nhân, đi vào trong cái hố nào đó trên mặt đất. Và họ nói với tôi, “Những quả bom đó sẽ bắn trúng và làm nổ tung một cái hố trên mặt đất, trong độ sâu một trăm năm mươi bộ, trong một trăm dặm vuông.”Ồ, nó sẽ làm gãy mọi xương trong anh em, nếu anh em ở sâu nửa dặm trong lòng đất. Chắc chắn, nó sẽ xảy ra, ở bất cứ đâu. Nhưng chúng ta có một Nơi Ẩn Náu. Đấng Christ là Nơi Ẩn Náu của chúng ta. A-men.

149 Như tôi đã nói đêm nọ, họ đã, nước Nga đã khoe khoang về sự khoác lác vĩ đại của họ, tình trạng, “Chúng tôi đưa con người vào không gian, trước tiên.”

150 Tôi khác với điều đó. Chúng ta đã có Một Đấng lên không gian trong hai ngàn năm. A-men. Đúng. Vâng, thưa quý vị. Một Đấng Cầu Thay, vâng, thưa quý vị, đi vào Thiên đàng và trở lại, trong một...chỉ như một tích tắc. Chắc chắn. Chúng ta có một Người vào trong không gian. Họ không có gì cả. Vâng, thưa quý vị. Đúng thế. Được rồi. Chúng ta thấy Ngài đã không có...Ngài phải trở nên một Nơi Trú Ẩn cho tất cả chúng ta.

151 Ngài đã từ bỏ cương vị làm Con của Ngài, giữa Ngài và Cha, để trở nên tội lỗi cho chúng ta. Anh em có biết điều đó không? “Ngài không biết tội lỗi; đã trở thành tội lỗi vì chúng ta. Tội lỗi của chúng ta đã được đặt trên Ngài.” Ngài đã từ bỏ cương vị làm Con, để trở nên tội lỗi, bây giờ Ngài có thể làm cho những tội nhân trở nên các con trai. A-men. Đó là phần tốt: nhận lấy tội nhân và tạo nên các con trai, khi Ngài từ bỏ cương vị làm Con của Ngài để trở thành tội lỗi, thì bây giờ Ngài lấy những tội nhân ra khỏi họ và tạo nên những con trai. A-men. Thật là một đặc ân biết bao! Vâng, thưa quý vị.

152 Đức Chúa Trời sẽ không bị bán rẻ cho bất cứ điều gì. Không, thưa quý vị. Anh em không thể làm điều này, bởi vì Đức Chúa Trời nhìn thấy nó. Con Ngài đã trở thành của lễ chuộc tội, để Ngài có thể mua bây giờ, nhận tội nhân và lấy họ ra làm con trai của Đức Chúa Trời. Thật là một điều tuyệt vời. Vâng!

153 Bây giờ, vâng, thưa quý vị, Ngài—Ngài đã ban cho sức mạnh của Ngài. Ngài trở nên yếu đuối, để Ngài có thể là sức mạnh của chúng ta. Ngài là Sức mạnh đầy đủ của chúng ta. Chúng ta không cần sức mạnh nào khác ngoài sức mạnh của Đức Chúa Jêsus. “Ngài là Sức mạnh của tôi từ ngày này sang ngày khác. Không có Ngài tôi sẽ sa ngã,” nhà thơ nói. Thật tuyệt vời!

154 Những gì anh em từ bỏ; những gì anh em nhận lãnh, vì những gì anh em đã từng từ bỏ! Chao ôi! Từ bỏ thế gian. Từ bỏ ý riêng của mình. Quên đi những nghi ngờ của anh em. Quên đi sự bối rối của anh em. Hãy từ bỏ nó, và tiếp nhận Ngài. Hãy tin Ngài.

155 Nói, “Bây giờ, có phải vậy không? Những ngày phép lạ đã qua rồi sao?” Từ bỏ loại ý tưởng đó. Hãy tin điều đó.

156 Người nào đó nói, “Chúa Jêsus thật sự là Đấng Chữa Lành, hay đây chỉ là một—một đám người gieo rắc bệnh tâm thần?” Chỉ từ bỏ ý nghĩ đó, một lần.

157 “Bây giờ, làm sao anh biết nó sẽ đúng hay không?” Đó là một lời hứa. Đó là cách anh em biết.

158 Anh em nói, “Ồ, tôi tin Đức Thánh Linh đã dành cho dân sự, cách đây đã lâu, chỉ dành cho các môn đồ.”Ồ, không thể được. Thế thì, nếu nó xảy ra, Kinh Thánh mâu thuẫn với chính nó.

159 Phi-e-rơ đã nói, vào Ngày lễ Ngũ tuần, “Hãy hối cải, và mỗi người trong anh em chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội, và anh em sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, thuộc về con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Thế thì đó là lời hứa của Đức Chúa Trời, rằng chúng ta có thể, như Đức Chúa Trời kêu gọi Đức Thánh Linh, anh em có quyền đến. Chỉ từ bỏ những ý tưởng của anh em về Nó, và nhận lấy Lời được xác định của Đức Chúa Trời về điều đó.

160 Anh em nói, “Có chuyện như vậy, mà người ta có thể nói tiếng lạ, hay đó chỉ là sự ngu dại nào đó, hay họ đã nói lảm nhảm nào đó?” Cứ từ bỏ ý riêng của mình.

161 Chúa Jêsus phán điều này, “Những dấu hiệu này sẽ theo sau những kẻ tin. Họ sẽ nói tiếng lạ.” Kinh Thánh đã nói vậy. Vâng, thừa quý vị.

162 “Thưa anh em, có thể những dấu hiệu này mà tôi thấy trong—trong các buổi nhóm, đó có thể là Đức Chúa Trời không?” Chắc chắn, có thể được. “Ồ, tôi đã thấy nhiều người sống bất cứ loại đời sống nào, và họ đã đi và cầu nguyện cho người đau ốm, và họ được khỏe mạnh. Tôi...”

163 Chúa Jêsus phán, “Không ai có thể làm phép lạ trong Danh Ta, mà ngay lập tức có thể nói xấu về Ta.” Đúng vậy.

164 Nếu một người sai trật, nhận một ân tứ của Đức Chúa Trời và làm điều gì đó sai trật, Đức Chúa Trời sẽ giải quyết với người

đó. Nhưng đó là Đức Chúa Trời, vẫn như vậy. Chắc chắn, là vậy. Bởi vì anh ta là kẻ đạo đức giả, nó phải làm cho anh em tỏa sáng tốt. Anh em không thể có một...Cách duy nhất anh em có thể có một...Một—một đô-la giả, nó phải được làm ra từ một đồng đô la thật.

165 Và mọi người nói, “Tôi sẽ không đi nhà thờ. Tôi không muốn đi nhà thờ. Có quá nhiều kẻ giả hình.” Tại sao, anh em nhỏ hơn họ. Anh em đang cố che giấu đằng sau họ. Nếu anh em có thể đi sau họ, anh em nhỏ hơn họ. Đúng vậy.

166 Tôi đã đọc một bài báo nhỏ trên báo ngày nọ, nơi một ông già...Ông vừa bị điếc, vừa bị câm, và bị mù, và ông đi học trường Chúa nhật mỗi Chúa nhật. Và họ hỏi ông, bằng chữ nổi, nói, “Tại sao ông đi nhà thờ? Ông không thể nghe những gì thầy giảng nói. Ông không thể nghe bài hát nào. Tại sao ông đi nhà thờ?”

167 Và ông ấy nói, “Tôi chỉ muốn cho mọi người biết tôi đứng về phía nào.” Chỉ muốn cho ma quỷ và mọi người khác biết ông đứng về phía nào. Tôi nghĩ điều đó tốt. Vâng, thưa quý vị.

168 Chúa Jêsus đã làm gì khác? Ngài đã ban cho và từ bỏ Sự Sống của chính Ngài. Ngài đã ban Sự Sống của Ngài, để cứu sự sống của anh chị em và của tôi. Bởi vì Ngài—rằng Ngài đã ban sự sống của Ngài...Ngài không phải đặt nó xuống. Ngài đã làm điều đó một cách tự nguyện. Ngài không phải làm điều đó, nhưng Ngài làm điều đó một cách tự nguyện, bởi vì Ngài có thể cứu anh em. Và bây giờ Ngài là Đấng duy nhất có thể cứu anh em. Không có gì khác có thể cứu anh em.

169 Tôi biết có một giáo phái nói rằng giáo hội của họ cứu anh em. “Anh được cứu bởi giáo hội.”

170 Các bạn được cứu bởi Chúa Jêsus Christ nếu không thì các bạn bị hư mất. Vâng, thưa quý vị. Không điều gì anh em có thể làm, không một điều gì anh em có thể làm, chỉ ăn năn tội lỗi của mình. Chúa Jêsus Christ là Đấng Cứu Rỗi. Vâng, thưa quý vị. Ngài đã ban cho, Ngài đã ban sự sống của Ngài cho anh em.

171 Bây giờ, tôi nghĩ rằng, ngày hôm nay...Trong khi chúng ta kết thúc, chúng ta có thể nói điều này. Điều đó, nó thuộc về chúng ta, thế thì, rằng chúng ta sẽ dâng sự sống của mình và tất cả của

chúng ta, và từ bỏ mọi thứ thuộc về thế gian, mọi thứ mà không tin kính, tất cả sự không tin của chúng ta, và mọi thứ, để đi theo Ngài giống như những môn đồ kia đã làm. Anh em không muốn làm điều đó sao? Đi theo Ngài, để làm gì? Để thấy những dấu hiệu vĩ đại của Ngài về sự Đến của Ngài.

¹⁷² Bây giờ, hãy nhớ, Kinh Thánh hứa, rằng, trong những ngày sau rốt này, chỉ vào lúc kết thúc, sẽ có một Ánh sáng Cơ-đốc khác xuất hiện. “Mưa đầu mùa và mưa cuối mùa sẽ đến với nhau.” Nhà tiên tri nói, “Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối. Sẽ có một ngày mà không thể gọi là ngày hay đêm.”

¹⁷³ Đó là loại ngày gì vậy? Hầu như một ngày đầy mưa, mù mịt, âm đạm. Chỉ có mặt trời đang chiếu sáng, chắc chắn, ở trên những đám mây và sương mù có một mặt trời đang chiếu sáng. Và qua đó, tất cả sương mù đó, tuy nhiên nó phát ra ánh sáng, để anh em có thể bước đi, thấy cách đi lại xung quanh.

¹⁷⁴ Đó là những gì chúng ta đã có trong nhiều năm, trong hai ngàn năm. Thấy không? Chúng ta đã bước đi bởi đức tin, và chúng ta đã nghĩ, “Ồ, điều đó ổn thôi. Ừ-m. Chúng ta tin, và chúng ta gia nhập giáo hội, và ghi tên mình vào sổ. Và điều đó ổn thôi. Chúng ta tin. Chúng ta không thấy những điều này giống như Ngài đã làm trong những ngày đó, cách trở lại đó.” Họ nói, “Tất cả điều đó đã biến mất. Nó đã trở lại.” Và nó đã xảy ra theo cách đó trong—trong hàng trăm và hàng trăm và hàng trăm năm, chỉ là một ngày âm đạm.

Nhưng Ngài phán, “Vào lúc chiều tối, sẽ có Ánh sáng.”

¹⁷⁵ Bây giờ, cùng một mặt trời mọc ở phương Đông cũng giống như mặt trời lặn ở phương Tây. Cũng chính Chúa Jêsus đã được... tuôn đổ Thánh Linh của Ngài ở phương Đông, trên những người đó, cũng chính là Chúa Jêsus trong những ngày sau rốt này, tuôn đổ Thánh Linh của Ngài, đó là trên những người phương Tây. Ngài đã hứa điều đó.

¹⁷⁶ Ngài đã hứa. Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.”

¹⁷⁷ Cách mà Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài trong một thân thể con người, ngồi ở đó và dùng bữa với Áp-ra-ham, với lừng

Ngài quay về trại, và nói với Sa-ra những gì nàng đang nghĩ, trong trại. Đã nói với Áp-ra-ham tên ông là gì, và Sa-ra tên gì, và cách mà Ngài sẽ thăm viếng họ. Và Sa-ra không tin điều đó, và cười thầm, trong trại. Và Thiên sứ nói, “Tại sao Sa-ra cười?” Trong trại, phía sau Người.

178 Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong ngày đó, thì sự đến của Con Người cũng vậy.”

179 Như tôi thường nói, đã nói tối hôm qua, tôi muốn trích dẫn điều đó một lần nữa. Luôn luôn có ba hạng người, mọi lúc, giống như dân tộc của Cham, Sem, và Gia-phết, ba con trai của Nô-ê. Theo suốt sau đó, có—có ba hạng người. Bây giờ chúng ta phân loại họ như thế này: người không tin, người giả tin, và người tin. Bây giờ đó là cách nó tính đến. Nó đã làm giống như vậy ở đó. Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, cũng sẽ xảy ra với điều này.”

180 Áp-ra-ham, đã từ bỏ tất cả, để đi theo, bây giờ nó ở đây, ngay xuống. Ông đã giữ lời hứa đó trong nhiều năm, hai mươi lăm năm. Ông đây rồi, bây giờ đã một trăm tuổi. Và ông lên đây trên những cánh đồng. Đàn bò của ông ngày càng gầy guộc, và không có nước. Và, Lót, sống xa hoa dưới đó với mọi thứ mà ông ấy muốn. Và ở đây là Sa-ra, từng là người phụ nữ đẹp nhất trong xứ, và, nàng ở đây bây giờ, hầu như bị túng quẫn.

181 Và có lẽ Bà Lót đã có những mái tóc bông bênh mới từ thời điểm này lúc đó, anh em biết đấy, và tất cả những thứ này. Bà ta đang sống thật xa hoa ở dưới đó. Bà là vợ của thị trưởng, và bà thuộc về một giáo hội mà là một giáo hội lớn. Vâng, thừa quý vị. Và không nghi ngờ gì bà đã có tất cả các xã hội của mình. Bà không bao giờ muốn sống, rồi bỏ nó, cho đến khi bà tiếp tục quay trở lại. Và bà đã hóa thành một trụ muối bởi vì bà đã yêu thế gian hơn là yêu mến vâng theo tiếng của Thiên sứ đó.

182 Bây giờ để ý ba lớp. Những người không tin, những người Sô-đôm, những thành viên giáo hội hâm hẩm, nửa vời, là Lót. Nhưng hội thánh được chọn, được gọi ra là Áp-ra-ham và nhóm của ông. Khi mà, những Thiên sứ này, Họ đã đến ở đâu? Với Áp-ra-ham và nhóm của ông. Đúng. Họ đã đi xuống, hai người trong số họ đã đi xuống đó, giống như những nhà truyền giáo hiện đại.

¹⁸³ Chúng ta có những nhà truyền bá phúc âm vĩ đại mà—mà sẽ đến với giáo phái giáo hội ngày nay. Một trong những người vĩ đại nhất trong xứ, mà chúng ta biết, là Billy Graham. Và chắc hẳn ông đang làm nổ tung Phúc âm cho những người đó ở ngoài đó, kêu gọi họ, “Hãy ra khỏi Sô-đôm.”

¹⁸⁴ Chúng ta không phải la lớn “Hãy ra khỏi Sô-đôm,” với Hội thánh này. Nó nên được đưa ra, rồi. Nếu nó được kêu gọi bởi Đức Thánh Linh, nó đã rời khỏi Sô-đôm, cách đây đã lâu. Đúng thế. Đó là từ bỏ Sô-đôm. Nó đang sống ở ngoài đây, bởi chính Nó, một cách chính xác, bị phân rẽ. Chính từ ngữ *hội thánh* có nghĩa là “được gọi ra, được phân rẽ.” Và nếu các bạn đã tách ra, của bạn...

¹⁸⁵ “Hãy ra khỏi giữa họ. Đừng đụng đến những thứ ô uế của chúng.” Nếu anh em chưa làm điều đó, anh em ở dưới Sô-đôm; anh là một thành viên giáo hội, hâm hấp. Thế thì anh em nên phân rẽ chính mình, và tránh xa những điều thuộc về thế gian, và đi ra, và sống trong sạch và thánh khiết, bước đi trong những điều răn của Đức Chúa Trời.

¹⁸⁶ Hãy nhớ, hai trong số những Thiên sứ đó đã đi xuống đó. Họ đã không làm nhiều phép lạ. Chỉ có một phép lạ mà họ đã làm, là đánh cho người ta bị mù khi người ta xông đến với họ.

¹⁸⁷ Ồ, đó chính xác là những gì sự rao giảng về Lời làm, làm cho người ta bị mù. Và những nhà truyền giáo vĩ đại này ngày nay, mà chúng ta biết, nhiều người trong số họ đã đến thăm Phoenix ở đây. Và—và những nhà truyền giáo vĩ đại từ...đó đã đi vào cánh đồng, không thực hiện những phép lạ và vân vân, nhưng họ hoàn toàn làm mù những kẻ không tin, họ những người Sô-đôm, với sự rao giảng Lời, rằng, “Chúa Jêsus Christ là Con Đức Chúa Trời.”

¹⁸⁸ Nhưng, thế thì, ở đây là Hội thánh thuộc linh; không phải hội thánh tự nhiên, cũng không phải là người Sô-đôm. Nhưng Hội thánh thuộc linh, những người tin vào Đức Chúa Trời, đã được Đức Chúa Trời thăm viếng, giống như Áp-ra-ham, suốt đời. Áp-ra-ham là một hình bóng hoàn hảo của Dòng dõi Áp-ra-ham sau ông, trong Hội thánh, “Một dân ra từ các dân Ngoại, vì Danh Ngài,” Dòng dõi thánh, như tôi đã giảng vào Chúa nhật. Thấy

không? Bây giờ, Hội thánh này, Nó được gọi ra, bị phân rẽ, từ bỏ mọi thứ của thế gian, đi ra, để bước đi với Đức Thánh Linh, giống như Áp-ra-ham đã làm.

¹⁸⁹ Chúng ta đã thấy tất cả các loại, giống như Áp-ra-ham đã đến, sau đó. Nhưng dấu hiệu cuối cùng mà ông đã thấy trước khi kết thúc cuộc hành trình là gì? Dấu hiệu cuối cùng trước khi đưa con được mong đợi xuất hiện là gì? Áp-ra-ham đang mong đợi một đứa con trai. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chúng ta có phải là Dòng dõi của Áp-ra-ham không? [“A-men.”] Thế thì chúng ta đang mong đợi một Con, một Con lời hứa, Con của Đức Chúa Trời.

¹⁹⁰ Và Áp-ra-ham đã thấy những công việc màu nhiệm của Đức Chúa Trời khi Ngài kêu gọi ông, trong Ánh sáng nhỏ bé đó lúc đó, và của lễ dâng, và xác nhận giao ước với ông. Và nhiều lần Ngài đã gặp ông trong nhiều cách khác nhau. Nhưng dấu hiệu cuối cùng mà Ngài đã tỏ cho Áp-ra-ham, là khi Ngài đến, bày tỏ trong xác thịt, và ngồi quay lưng Ngài về phía trại, và nói với Sa-ra.

¹⁹¹ Áp-ra-ham không nghi ngờ tin rằng đó là Đức Chúa Trời. Một số người không tin nó là vậy. Nhưng, điều đó, Kinh Thánh nói đó là Đức Chúa Trời. Áp-ra-ham đã nói Nó là vậy. Ông gọi Ngài là, “Ê-lô-him.” Ê-lô-him là Đấng Tạo Hóa vĩ đại của trời và đất.

¹⁹² Bây giờ, Ngài đã tạo nên chính Ngài, xác thịt, cho một dấu hiệu, mà trong những ngày sau rốt (Thấy những người Sô-đôm, những người không tin? Thấy thành viên giáo hội không?), bây giờ, hãy xem những người được Chọn, được gọi ra, và Ngài, trong những người được Chọn này, Ngài đang bày tỏ chính Ngài trong quyền năng của Đức Thánh Linh, trong xác thịt con người. A-men. Anh em không thể thấy đó là Đấng Mê-si sao? Đức Chúa Trời, Đấng Christ, được đại diện trong Hội thánh của Ngài; Hội thánh đang làm cùng một Sự sống, sống cùng một đời sống, làm cùng những dấu hiệu giống như vậy. “Kể nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.”

¹⁹³ Nếu linh của một—một tên cướp ở trong tôi, tôi sẽ có súng trên người. Nếu linh của một họa sĩ ở trong tôi, tôi có thể vẽ bức tranh của một họa sĩ, và có thể làm. Nếu linh của một người thợ

sửa xe ở trên tôi, tôi có thể nói cho anh em biết điều gì không ổn với chiếc xe của anh em. Thấy không?

¹⁹⁴ Và nếu Thánh Linh của Chúa Jêsus Christ ở trong tôi, tôi sẽ làm những công việc của Đấng Christ, bởi vì đó là Sự Sống của Đấng Christ ở trong anh em. Thấy không? Được biểu lộ trong Ai? Ai biểu lộ? Ngài là...Đã từ bỏ quyền làm Con của Ngài, và trở nên tội lỗi, và nhận lấy tội lỗi của chúng ta, để Ngài có thể nhận lấy tội nhân và làm cho họ trở thành các con trai. Ngài đã trở nên tôi, để tôi có thể trở thành Ngài. Ngài trở thành một tội nhân, để tôi có thể trở thành con trai của Đức Chúa Trời. Ngài...Ồ, nó—thật là ấn tượng, những gì Ngài đã làm. Thấy không? Ngài đã thế chỗ của anh em, để anh em có thể thế chỗ của Ngài. “Anh em là những kẻ đồng kế tự với Ngài; trong Nước Trời.” Ngài trở thành một tội nhân, giống như anh em; tội lỗi của anh em đặt trên Ngài, hầu cho Ngài có thể nhận anh em và làm cho anh em trở thành công dân của Thiên đàng, và đặt anh em với Ngài trong Nước Đức Chúa Trời. Thế đấy: hãy đặt Thánh Linh của Ngài vào trong anh em. Và nếu Thánh Linh Ngài ở trong anh chị em, thì anh chị em cũng sẽ làm những công việc mà Ngài đã làm.

¹⁹⁵ Bây giờ, hãy xem những gì Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất. Ngài đã bày tỏ chính Ngài như thế nào?

¹⁹⁶ Anh em không thể đi đông dài, đi loanh quanh, và đi đến những phòng chơi bi-da, và trốn khỏi nhà thờ, và ở nhà vào tối thứ Tư, để xem một vở kịch truyền hình bán thiếu nào đó, hay điều gì đó giống như thế, và từ bỏ hội thánh của mình, và tất cả như thế, và từng mong đợi được thấy Đấng Christ. Anh em phải từ bỏ những điều đó, để đi theo Đức Thánh Linh.

¹⁹⁷ Hãy để Ngài bày tỏ chính Ngài như là Đấng Mê-si, giống như những môn đồ đầu tiên kia đã làm. Họ đi theo Ngài, để xem Ngài có phải là Đấng Mê-si không. Anh em nghĩ gì khi Anh-rê đã ở lại suốt đêm với Ngài, ông ấy và Phi-líp? Sáng hôm sau, Phi-líp đi một đường, và Anh-rê đi đường khác.

¹⁹⁸ Anh-rê đuổi theo em trai mình. Và ngay khi ông tìm thấy Si-môn, ông nói, “Hãy đến, xem. Chúng tôi đã tìm thấy Đấng Mê-si đó.” Ông biết Ngài là Đấng Mê-si. Tại sao? Ông biết Đấng Mê-si sẽ là gì. Ông đã biết, theo Kinh Thánh, Đấng Mê-si sẽ là gì.

¹⁹⁹ Bây giờ, dĩ nhiên, người Do Thái, họ thời đó, họ đã hình dung ra tất cả, những giáo hội lớn vĩ đại đó. “Ồ, khi Đấng Mê-si đến, sẽ có tiếng kèn vang lên khắp bầu trời, và Đức Chúa Trời sẽ dựng lên điều gì đó, và để cho những hành lang của Thiên đàng buông xuống. Và sẽ có một Thiên sứ chào mừng vang khắp trái đất. Và Đấng Mê-si sẽ đến, cười trên những hành lang như thế, với những Thiên sứ và những ban nhạc, và những việc như thế, hãy đến ngay đền thờ này, bước vào đó. Ngài sẽ là Đấng Mê-si. Ngài sẽ lấy một cây gậy, mà cai trị trái đất.”

²⁰⁰ Hãy xem Ngài đến thật khác biệt biết bao, nhưng Ngài đã đến theo lời Kinh Thánh. “Ngồi trên con lừa con, đến, cỡi vào Giê-ru-sa-lem, thấp hèn và nhu mì.” Đúng vậy. Thấy không?

²⁰¹ Điều đó thậm chí đã khiến Giăng, nhà tiên tri quay lại. Ông đã rao giảng về một Đấng Mê-si với những chiếc quạt trong tay Ngài, làm sạch hoàn toàn sàn nhà của Ngài; và khi Ngài đến, nhu mì và thấp hèn. Nhưng Giăng biết đó là Đấng Mê-si, bởi vì ông đã nhìn thấy Ánh Sáng đó trên Ngài. Và ông biết điều đó. Ông nói, “Ngài đã bảo tôi trong đồng vắng, ‘Hãy đi, làm phép báp-têm bằng nước,’ phán rằng, ‘Trên Ngài người sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống và ở lại, Ngài là Đấng làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và lửa.’” Không ai khác nhìn thấy nó. Giăng đã thấy điều đó. Lời hứa dành cho Giăng.

Không ai nhìn thấy ngôi sao mà những nhà thông thái đi theo.

²⁰² Và tối nay cũng vậy. Anh em có thể ngồi ở đây, bị mù gấp đôi, và không bao giờ nhìn thấy quyền năng của Đức Chúa Trời. Anh em có thể không bao giờ hiểu được điều đó cho đến khi Đức Chúa Trời mở mắt anh em ra... “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người đến.” Chỉ thế thôi. Điều đó giải quyết nó.

²⁰³ Bây giờ chúng ta thấy rằng họ đã từ bỏ tất cả, và họ đã đi theo Ngài và thấy rằng Ngài là Đấng Mê-si. Anh-rê đi đến và nói với Phi-e-rơ, nói, “Em biết cha chúng ta đã nói gì không?” Điều gì đó theo thứ tự này, có lẽ. “Chúng ta biết khi Đấng Mê-si đến, Môi-se đã nói với chúng ta rằng ‘Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ dựng lên một Đấng Tiên Tri’ giống như ông. Và chúng ta biết

rằng, chúng ta đã được dạy, ‘Nếu có một người ở giữa chúng ta, là người thuộc linh hay là một nhà tiên tri, những gì người ấy nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người ấy. Nếu nó không ứng nghiệm, thì đừng nghe người ấy.’ Và chúng ta biết rằng Đấng Mê-si sẽ là... không chỉ một nhà tiên tri. Ngài sẽ là Đấng Tiên Tri-Đức Chúa Trời. Vì vậy Người này là Người đó.”

“Làm sao anh biết, Anh-rê?”

“Cứ đến, xem.”

204 Bước qua đó. Và ngay khi ông bước đến trước mặt Chúa Jêsus, Chúa Jêsus phán, “Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na.” Ông đã biết, ngay lúc đó, đó là Con Đức Chúa Trời.

205 Ở đây Phi-líp đến, với Na-tha-na-ên. Ngay khi Na-tha-na-ên bước đến với Ngài, đã biết...

206 Họ có thể, đoán, cuộc trò chuyện tuyệt vời mà họ đã có, nói về điều đó, đang đến gần. Và Ngài đã phán bảo Phi-e-rơ những điều này như thế nào, và ban cho ông một cái tên khác, và nói cho ông biết ông là ai, và cha của ông, vân vân, về điều đó. “Anh em biết Đấng Mê-si được cho là một đấng tiên tri.”

207 Ồ, ở đây ông đến lúc đó, bước lên phía trước Chúa Jêsus. Và Chúa Jêsus phán, “Kìa một người Y-sơ-ra-ên trong người không có chi dối trá.”

Ông nói, “Thưa Thầy, Ngài biết tôi khi nào?”

208 Ngài phán, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.”

209 Ông nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con của Đức Chúa Trời. Ngài là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Điều đó đã giải quyết nó, cho ông ta.

210 Người đàn bà nhỏ bé, khốn khổ, ô uế, bẩn thỉu, sống với sáu người đàn ông. Bà đã kết hôn với năm người, và người mà bà sống với lúc đó không phải là chồng của bà. Một ngày nọ đã đi ra giếng để lấy một ít nước. Và khi bà ấy thả cái gàu xuống, hay cái xô trong ống gió, xuống, để lấy nước, và khi bà bắt đầu với điều đó, bà thấy một Người đàn ông trung niên đang ngồi ở đó, một người Do Thái. Phán, “Hỡi người đàn bà, hãy cho Ta uống.”

211 Bà nói, “Chúng ta có sự phân biệt. Không có—không...không theo phong tục ở đây cho Ngài, là một người Do Thái, để hỏi tôi, một phụ nữ Sa-ma-ri, về một điều như thế. Chúng ta không có giao thiệp với nhau.”

212 Ngài phán, “Nhưng nếu người biết Ai đang nói chuyện với người, thì người hãy xin Ta cho uống. Người sẽ xin Ta cho nước.” Họ chỉ...Họ tiếp tục, nói chuyện với nhau, trong một lúc. Ngài đang làm gì? Cố gắng tìm ra rắc rối của bà ấy ở đâu.

Bây giờ, “Chúa Jêsus cần phải đi qua Sa-ma-ri.”

213 Hãy nhớ, Ngài chỉ xác nhận chính Ngài với người Do Thái và dân Ngoại...Đó là người của Cham, Sem. Thấy không? Dân Gia-phết bị bỏ lại. Những người Anglo-Saxon chúng ta, chúng ta là những người ngoại giáo, thờ thần tượng trong thời của họ. Hãy nhớ. Tại sao Ngài không bày tỏ chính Ngài, Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên đất, cho dân Ngoại, trong cùng dấu hiệu đó, để tỏ cho họ thấy? Bởi vì các dân Ngoại không tìm kiếm Đấng Mê-si.

214 Người Do Thái đang trông đợi một Đấng Mê-si, và người Sa-ma-ri đang trông đợi một Đấng Mê-si.

215 Và Ngài đã bày tỏ chính Ngài như là Đấng Mê-si, khi nói với Phi-e-rơ, người mà Ngài đã ban cho các chìa khóa Nước Trời. Và với Na-tha-na-ên. Và Ba-ti-mê bị mù, khi đức tin của ông đã khiến Ngài dừng lại. Và người phụ nữ bị bệnh bằng huyết. Và vân vân, đối với người Do Thái.

216 Nhưng bây giờ Ngài ở đây trước những người Sa-ma-ri, và Ngài đến với người Sa-ma-ri, để tỏ cho biết chính Ngài được biết đến như là Đấng Mê-si thật.

217 Bây giờ, trong hàng trăm năm, cả người Do Thái và người Sa-ma-ri đã tin rằng có một Đấng Mê-si đang đến. Vì vậy, nếu Đấng Mê-si còn ở trên đất, thì điều đó tùy thuộc Đấng Mê-si phải bày tỏ chính Ngài.

218 Hãy nhìn ông cụ Si-mê-ôn trong đền thờ, với lời chứng, rằng, “Tôi sẽ không thấy sự chết cho đến khi tôi thấy Đấng Christ của Chúa.” Và chính khoảnh khắc mà Ma-ri mang Hài Nhi vào, Đức Thánh Linh đã phán với Si-mê-ôn. Ông bước ngay đến chỗ Ngài đang ở, như *thế*, và giơ tay lên, và nói, “Hãy để tôi tớ Ngài ra

đi trong sự bình an theo Lời Ngài, vì mắt tôi thấy được Sự Cứu Rỗi của Ngài.” Si-mê-ôn không thể sống đủ lâu để thấy Ngài thực hiện những công việc Đấng Mê-si của Ngài, nhưng ông đã có một chứng cứ rằng Ngài đã có.

219 Nhưng Ngài đã bày tỏ chính Ngài cho dân sự, như là Đấng Mê-si, là Đấng Tiên Tri Đức Chúa Trời đó. Người đàn bà đó, khi Ngài nói chuyện với bà, nói, “Hãy đi, kiếm chồng người và đến đây.”

Bà nói, “Tôi không có chồng.”

220 Nói, “Người đã nói đúng. Người đã có năm đời chồng, và người mà người đang sống với bây giờ không phải là chồng người.”

221 Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận biết Ngài là một đấng tiên tri. Chúng ta biết, khi Đấng Mê-si đến, Ngài sẽ nói với chúng ta những điều này. Đây sẽ là dấu hiệu của Đấng Mê-si khi Ngài đến. Ngài sẽ là Đấng sẽ nói với chúng ta những điều này.”

Và Chúa Jêsus phán, “Ta là Đấng phán với các ngươi.”

222 Bà nhanh chóng rời khỏi chậu nước đó và chạy vào thành phố, và nói với những người đàn ông trong thành phố, “Hãy đến, xem một Người, Đấng đã bảo tôi những gì tôi đã làm. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao? Đó chẳng phải là dấu hiệu mà Đấng Mê-si đã tỏ cho chúng ta thấy sao?”

223 Ngài không bao giờ làm điều đó một lần nữa, trước bất kỳ ai trong số họ, nhưng họ nói những người của thành phố đó tin Ngài bởi vì lời chứng của người đàn bà rằng Ngài là Đấng Mê-si. A-men.

224 Bây giờ là thời của dân Ngoại. Chúng ta đã có hai ngàn năm dẫn đo, thăng trầm, tổ chức, thế này thế nọ, và làm âm ỉ lên, và làm âm ỉ lên và đánh nhau, và mọi thứ khác, các nhà thần học và các thần học viện, và bất cứ điều gì khác nữa.

225 Bây giờ, nếu Ngài để cho những người Sa-ma-ri và người Do Thái đó đến ngay, những người đã từ bỏ các thần của thế gian, để hầu việc Đức Chúa Trời, và trông đợi một Đấng Mê-si sắp đến, và Đấng Mê-si đã bày tỏ chính Ngài cho người Do Thái theo cách đó, trong thời đó...Và Ngài không thể phá vỡ luật lệ của Ngài. Ngài

không phải là một người Cha mà sẽ làm điều này với người này và với người kia làm điều gì khác, một điều khác. Ngài là Chúa Jêsus không hề thay đổi. Đúng.

²²⁶ Bây giờ, ở đây, chúng ta đã có hai ngàn năm. Đức Thánh Linh đã giảng trên chúng ta. Chúng ta đã nói tiếng lạ, và thấy những dấu kỳ phép lạ, và vân vân. Bây giờ, dấu hiệu cuối cùng mà Áp-ra-ham đã thấy, trước khi đưa con được hứa trở về, là Đức Chúa Trời đang bày tỏ chính Ngài trong một thân thể mà có thể ăn, bằng cách tiên đoán và cho thấy cùng một dấu hiệu mà Chúa Jêsus đã tỏ cho thấy khi Ngài ở đây, là Đấng Mê-si. Bây giờ, Chúa Jêsus đã nói tiên tri và nói nó sẽ xảy ra theo cách đó. Và, thưa các bạn, bây giờ là thì giờ đó.

²²⁷ Những người Do Thái đang đứng đó, khi họ thấy Chúa Jêsus nói điều đó với người đó, họ nói...Họ phải trả lời hội chúng của họ. Họ, họ biết điều đó đã được thực hiện, vì vậy họ không thể làm gì về điều đó. Họ phải trả lời hội chúng của họ, vì vậy họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun. Người...” Họ nghĩ điều đó trong lòng. “Người này là Bê-ên-xê-bun, đấy, bởi vì Người là một thầy bói, một—một nhà thần giao cách cảm nào đó, hay điều gì đó. Ngài là Bê-ên-xê-bun.”

²²⁸ Chúa Jêsus đã nhận biết ý tưởng của họ. Và Ngài quay lại với họ, và Ngài phán, “Các ngươi nói điều đó chống lại Ta, Con Người, Ta sẽ tha thứ cho các ngươi. Nhưng, ngược lại, một ngày nào đó Đức Thánh Linh sẽ đến, để làm điều giống như vậy. Và nói chống lại Điều đó, thì không bao giờ có sự tha thứ trong đời này cũng như thế đời sau.”

²²⁹ Ô, thưa anh em, tôi rất vui mừng có ơn phước ngũ tuần tới nay. A-men. Không nghi ngờ gì ngoài ở đây, thưa các anh em, anh em đang ngồi ở đây từ Hội thánh của Đức Chúa Trời, Foursquare, Phúc Âm Ngũ Tuần, và tất cả những hội thánh khác. Điều đó thật tuyệt vời. Điều đó, cứ tiếp tục đi. Đừng...Cứ ở lại ngay với nó. Thấy không? Nhưng đừng bao giờ nghĩ rằng tằm chăn không trải dài trên người anh em khác của mình, cũng vậy, trong một tổ chức khác mà (đúng như) có đầy dẫy Đức Thánh Linh như vậy. “Đức Chúa Trời đã ban Đức Thánh Linh cho những người vâng lời

Ngài.” Anh em khác cũng vậy, anh em thấy đấy, cứ kéo dài nó ra. Điều đó ổn thôi. Và chúng ta hãy đến với nhau và vui mừng.

²³⁰ Chúng ta đã từ bỏ thế gian. Chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Chúng ta là Dòng dõi của Đấng Christ, Dòng dõi được hứa. Và chúng ta ở đây, ngay dưới đây. Và điều cuối cùng bây giờ, mà Ngài đã ban cho tổ phụ Áp-ra-ham của chúng ta là gì? Dấu hiệu đó, trước khi thành Sô-đôm, trước sự thiêu hủy, và sự xuất hiện của con trai. Bây giờ, ngay trước khi sự đến của Con lời hứa, và sự thiêu đốt của Sô-đôm, Đức Chúa Trời đã hứa qua Chúa Jêsus Christ rằng điều đó sẽ chính xác, “Giống như đã xảy ra trong thời Sô-đôm.”

²³¹ Hãy nhìn vào thế giới ngày nay. Lịch sử thế giới chưa bao giờ chứng kiến nhiều kẻ hư hỏng như chúng ta có ngày hôm nay. Và thư từ của tôi chứa đầy những người mẹ, đang khóc, từ trên đây ở California. Đọc báo, sự băng hoại đó, tại sao, nó đã thay đổi ở California, tôi nghĩ, khoảng ba mươi phần trăm, trong năm trước. Sự hư hỏng, nó ở khắp mọi nơi, sự ô uế. Các trường học, các trường học tôn giáo, phải dứt phép thông công nhiều người ra khỏi trường học của họ, có một thời gian khó khăn để chọn ra. Những kẻ hư hỏng, “thay đổi cách cư xử tự nhiên,” giống như đã xảy ra ở Sô-đôm, chúng ta thấy nó theo cách đó.

²³² Hãy nhìn Billy Graham, một sứ giả từ Đức Chúa Trời, ở dưới đó, đang gieo rắc Phúc âm đó.

²³³ Bây giờ, còn Hội thánh, thì sao, hỏi người được Chọn? Nó cũng được cho là có một dấu hiệu. Đúng thế không? Nó được cho là có điều đó. Tôi tin rằng tối nay chúng ta sẽ từ bỏ tất cả sự vô tín của mình, và tin vào Chúa Jêsus, và đi theo Ngài, và thấy những dấu hiệu của Ngài về ngày sau rồi, vì Ngài đã hứa nó sẽ xảy ra ở đây.

Xin chúng ta hãy cúi đầu.

²³⁴ Có ai ở đây tối nay mà không biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi của anh em, và anh em muốn từ bỏ mọi thứ ngay bây giờ và đi theo Ngài không? Xin đưa tay lên, nói, “Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi muốn làm điều đó, là một Cơ-đốc nhân thực sự.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Có người nào khác không?

Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, và anh, thưa anh. Người khác? Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. “Tôi muốn từ bỏ mọi thứ. Tôi—tôi sẽ làm điều đó, Anh Branham.”

235 Tôi muốn hỏi đôi điều. Thưa anh, chị em, tôi—tôi không—tôi không có ý làm tổn thương bất cứ ai. Nhưng, anh em thấy, anh em—anh em—anh em...Anh em chịu trách nhiệm về Lời. “Nếu—nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người.” Đôi khi tôi phải nói những điều làm tôi đau đớn, đặc biệt đôi khi với các chị em của tôi.

236 Bởi vì, anh em nhận biết rằng người đàn bà là những gì Satan đã sử dụng lúc ban đầu. Đức Chúa Trời đã chọn con người. Sa-tan đã chọn người nữ.

237 Bà được ban phước, dĩ nhiên, là cái lồng ấp đã mang Chúa Jêsus Christ đến thế gian. Vậy thì, Đó không phải là Con của bà. Tất cả các bạn đều biết điều đó. Chúa Jêsus không hề gọi mẹ một lần nào. Bà không bao giờ có...Đây là một cử tọa đa dạng, nhưng anh em hãy lắng nghe tôi. Không có tình trùng nào đến từ Mari. Nó được tạo dựng hoàn toàn, đồng trình, bởi Đức Chúa Trời. “Đức Thánh Linh đã phủ bóng.” Đó là lý do Chúa Jêsus không thể gọi bà là mẹ. Ngài không là một phần của bà, không là gì cả. Bà chỉ là cái lồng ấp mà Đức Chúa Trời đã sử dụng, để mang Hài Nhi đến.

238 Bởi vì, nếu có bất cứ điều gì của người phụ nữ đó mà thuộc về Chàng trai đó, Hài Nhi đó, người đàn bà đó (anh em hiểu; các bạn người lớn biết tôi muốn nói gì), phải có một số loại thụ thai, một loại tình trùng nào đó đến từ người đàn bà đó, qua điều đó, thì nó hoàn toàn giống như một hành động tình dục với Đức Chúa Trời Toàn Năng. Không thể được.

239 Đức Chúa Trời đã tạo ra đứa bé, cả trứng và Huyết. Cả tế bào, của người nữ và người nam, Đức Chúa Trời đã tạo ra. Đó là lý do thân thể đó được sống lại. Chắc chắn vậy. Ngài là người đầu tiên của sự sống lại. Vì vậy Ngài không hề gọi bà là mẹ. Họ nói, “Mẹ Ngài ở ngoài đây trông đợi Ngài.”

²⁴⁰ Ngài phán, “Ai là mẹ Ta?” Phán, “Kẻ nào làm theo ý muốn của Cha Ta, thì người đó là mẹ Ta vậy.” Thấy không? Vì vậy Ngài không hề gọi bà một lần nào. Ngài gọi bà là “người đàn bà.” Đó là những gì bà ấy đã có.

²⁴¹ Và một số trong các bạn những người Công giáo yêu dấu tôn bà là một vị thần, hay một nữ thần, nữ vương của Thiên đàng. Nó không đúng. Không, không phải. Bà là một người phụ nữ tốt. Vâng, thưa quý vị. Chính xác. Nhưng bà không hơn bất kỳ người nữ nào khác mà Đức Chúa Trời chọn để sử dụng. Ngài có thể sử dụng một người nữ cho điều gì khác. Ngài có thể sử dụng bà ấy, bất cứ cách nào. Bà chỉ là một lò ấp, bởi vì đó là những gì nàng đã có, để giữ cho Hạt giống ấm áp, và đại loại như thế. Và Sự Sống đến trong Hài Nhi. Nhưng Huyết, huyết sắc tố, chúng ta luôn biết, đến từ giới tính nam. Và Ngài là phái nam, Đấng Tạo Hóa. Bà không phải là người Do Thái...Hài Nhi là...

²⁴² Chúa Jêsus không phải là người Do Thái hay dân Ngoại. Ngài là Đức Chúa Trời. Đúng vậy. Chính Đức Chúa Trời đã tạo nên một thân thể để Ngài ngự trong đó. Đó là Con Ngài, Chúa Jêsus Christ. Sự sinh ra thánh khiết, đồng trinh đó đã sanh ra con người này, sự thụ thai vô nhiễm nguyên tội bởi Đức Thánh Linh. Người phụ nữ không có liên quan gì với nó, không có trứng hay tế bào huyết.

²⁴³ Người đàn ông có tế bào huyết. Người phụ nữ có trứng. Theo cách này, ắt phải có một loại ham muốn và một quan niệm nào đó, để làm cho điều gì đó xảy ra.

²⁴⁴ Và trong trường hợp đó, không có gì ngoài sự phủ bóng của Đức Thánh Linh, và Đức Chúa Trời đã dựng nên trong người nữ. Đó là Đấng Cứu Rỗi của tôi. Không có Ngài, tất cả chúng ta đều chết.

²⁴⁵ Bây giờ, một số người trong các chị ở đây, các chị em phụ nữ, các chị em, có thể là những người phụ nữ Ngũ Tuần, đã phạm tội mặc quần áo vô đạo đức, cắt tóc, làm các thứ. Tôi để ý ở đây ở California, không có quá nhiều người trong họ...

²⁴⁶ Hay là, đúng hơn là, ở đây ở Arizona, không có quá nhiều người trong số họ đang trang điểm. Điều đó cũng đã được chiến

đầu chống lại.Ồ, không có điều gì trong Kinh Thánh nói để các chị không trang điểm. Chúng ta chỉ biết nó sai, vì nó thuộc về thế gian.

247 Nhưng có một điều răn trong Kinh Thánh rằng một người nữ, cắt tóc của mình, là một người đáng xấu hổ. Và nếu nó nhìn theo cách đó với Đức Chúa Trời, và chị em nói rằng chị em có Đức Thánh Linh, và làm như vậy, thì điều gì đó sai trật.

248 “Mặc quần áo của người nam.”Ồ, chị em yêu dấu, đừng làm mẫu theo thế gian. Hãy từ bỏ thế gian. Hãy nắm giữ Đấng Christ.

Anh em nói, “Điều đó có gì quan trọng đâu?”

249 “Phước cho người nào làm tất cả các điều răn của Ngài, hầu cho người đó có thể có quyền bước vào Cây Sự Sống.” “Người nào phạm tội nhỏ nhất cũng đáng tội như đã phạm hết thảy.”

250 Anh em biết rõ hơn. Nếu anh em có Đức Thánh Linh, Điều đó chắc chắn sẽ nói với anh em tốt hơn. Nó sẽ nói với anh em tốt hơn, nếu đó là Đức Thánh Linh.

251 Bây giờ, nếu anh em phạm tội, và muốn làm một sự bắt đầu tối nay, và nói, “Anh Branham, tôi không nhận ra điều đó. Tôi đã trượt dài. Tôi muốn bắt đầu lại. Từ đây trở đi, tôi sẽ hầu việc Đức Chúa Trời.” Hãy giơ tay lên, nói, “Hãy cầu nguyện cho tôi, Anh Branham.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Điều đó cần sự can đảm. Điều đó thực sự...Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Nhiều bàn tay. Được rồi. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Thế thì, nếu anh em biết, rằng Điều gì đó ở trong anh em, đang nói với anh em rằng anh em sai, thì anh em biết Đức Chúa Trời ở gần anh em.

252 Nhưng khi anh em nghe Lời quá rõ ràng, và rồi anh em vẫn ngồi đó và nói, “Tôi sẽ không làm điều đó. Anh ấy không biết mình đang nói về điều gì,” và tôi trích dẫn Lời ngay tại đây, đây, thế thì có điều gì đó không ổn với những gì ở trong anh em. Thấy không? Đó không ngoài một điều, là Sa-tan. Chỉ thế thôi. Nó chống lại Đức Chúa Trời. Nó chống lại luật lệ của Ngài. Nó chống lại Lời Ngài.

253 Người nào đó đã nói với tôi, cách đây không lâu, một thầy giảng nổi tiếng. Anh ấy nói, “Anh Branham.” Đã mời tôi vào

phòng anh ấy, đặt tay trên tôi. Nói, “Anh sẽ hủy hoại chức vụ của mình.”

Tôi nói, “Gì vậy?”

²⁵⁴ Nói, “Anh luôn luôn chửi bới mọi người, vì cách họ làm.” Nói, “Tại sao anh không...người ta nghĩ anh là một nhà tiên tri.”

Tôi nói, “Tôi không phải là nhà tiên tri.”

²⁵⁵ Anh ấy nói, “Ồ, người ta nghĩ là anh. Tại sao anh không dạy họ những điều thuộc linh, làm thế nào họ có thể nhận được những ơn phước thiêng liêng lớn lao và các thứ?”

²⁵⁶ Tôi nói, “Làm sao tôi có thể dạy họ những điều thuộc linh khi họ thậm chí không biết chữ ABC của họ? Họ thậm chí sẽ không có sự đứng đắn thông thường để xếp hàng với Lời, chứ đừng nói đến những điều thuộc linh. Nếu họ không tin những điều thuộc về đất, thì làm sao họ sẽ tin được những điều trên trời?”

Anh ấy nói, “Ồ, anh sẽ chỉ làm hỏng chức vụ của mình.”

²⁵⁷ Tôi nói, “Bất cứ chức vụ nào mà Lời Đức Chúa Trời sẽ hủy hoại, nó sẽ bị hủy hoại.” Hãy trở lại với Lời. Đúng vậy.

²⁵⁸ Bây giờ, nếu anh em đang hút thuốc, và đại loại như thế, và tuyên bố anh em có Đức Thánh Linh, hãy xấu hổ về anh em. Hỡi các bạn những người đàn ông! Anh em nói, “Tại sao anh lại chọn phụ nữ?” Những người đàn ông các anh mà để vợ mình làm điều đó, ồ, thưa anh, tự xưng mình là Cơ-đốc nhân, thật hổ thẹn cho anh em.

²⁵⁹ Tôi biết điều này là gay gắt. Nhưng, thưa anh em, đó là—đó là thời gian cắt tĩa. Đã đến lúc Đức Thánh Linh đến, nhận lấy Cô Dâu của Ngài. Và nếu nó không phù hợp với Lời Ngài, thì có điều gì đó sai trật.

²⁶⁰ Các bạn những người đã sa ngã, ở nhà vào các tối thứ Tư và sẽ không đến nhà thờ ở đây, xem ti-vi, và những đêm hội thánh khác! Hãy suy nghĩ, bạn—bạn thực sự nói, và nếu bạn phải đến nhà thờ, bạn phải ép buộc chính mình làm điều đó, bởi vì bạn nghĩ đó là luật pháp bạn làm điều đó. Anh em nên làm điều đó. Thật vinh dự để làm điều đó. Và nếu anh em không thích làm điều đó, thì có điều gì đó sai trật. Có một Đức Thánh Linh khiến anh em yêu mến hầu việc Đức Chúa Trời.

²⁶¹ Bây giờ, với điều đó, trong khi đầu các bạn cúi xuống, tất cả những ai cảm thấy rằng họ muốn bắt đầu với Đức Chúa Trời, tối nay, hãy giơ tay lên. Chỉ mọi người ở đây bây giờ, cứ đưa tay lên, mọi người, tất cả những người xung quanh. Xin Chúa ban phước cho bạn, ban phước cho bạn, bạn, bạn, bạn, bạn. Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Tốt. Tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em.

²⁶² Lạy Cha Thiên thượng, bây giờ con đã nói những Lời của Ngài rõ ràng và trong sáng, và cắt tĩa, như con đã biết như thế nào. Không có khác biệt; nếu đó sẽ là thái độ của con, lạy Chúa, con sẽ là người ở trên bàn thờ. Nhưng nếu con thấy người nào đó, anh em hay chị em của con, đang chết đuối trong một con thuyền cũ bị rò rỉ, và con không la hét với họ, hay quở trách họ, hay cách nào đó để đưa họ ra khỏi tình trạng đó, thì con không yêu họ. Con đang cố gắng đưa họ ra ngoài, Chúa ôi, để họ có thể được an toàn.

²⁶³ Ôi Đức Chúa Trời của Thiên đàng, con cầu nguyện cho mỗi người đã giơ tay lên. Con đã thấy nhiều người phụ nữ tóc ngắn bồng bênh đó giơ tay lên, với đủ ân điển về họ cho đến khi họ biết rằng họ sai. Có nhiều người đã không. Bây giờ, Ngài là Đấng Phán Xét của điều đó. Nhưng con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ cứu những người đó. Xin ban cho điều đó. Đã từng...

²⁶⁴ Những người đàn ông đó đã giơ tay lên, những người đàn ông trẻ trung mạnh mẽ tốt đẹp đang ngồi với vợ họ, và vân vân, giơ tay lên. Những người già giơ tay lên. Bây giờ, Cha ôi, chúng con phải từ bỏ thế gian và những thứ thuộc về thế gian, nếu không chúng con không thể hầu việc Ngài.

²⁶⁵ Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài tối nay theo cách như vậy để dân sự sẽ thấy, rằng, Lời mà đã được nói ra. Đàn ông có thể nói bất cứ điều gì. Nhưng khi Đức Chúa Trời đến gần và xác nhận Lời Ngài, chứng minh rằng đó là Lời Ngài, thì chúng con bị bỏ lại mà không có bất cứ lời bào chữa nào. Con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban cho điều đó tối nay. Và ngay khi những người này...

²⁶⁶ Có lẽ nhiều người trong họ là tội nhân. Nhiều người đã giơ tay lên, như những tội nhân. Và con cầu nguyện, Cha ôi, ngay khi họ nhìn thấy sự bày tỏ...Và tin rằng Ngài sẽ làm điều đó tối nay,

sẽ tỏ cho chính Ngài thấy, rằng sự cuối cùng là ở đây. Đấng Con được mong đợi sẽ sớm đến với Dòng dõi Áp-ra-ham, và Sô-đôm đó sẽ bị thiêu hủy.

267 Một ngày nào đó sẽ không còn một tảng đá nào trên hòn đá khác, của Phoenix. Thung lũng sẽ bị quét sạch. Trong thành phố tối nay nơi mà ngoại tình, uống rượu cocktail, những bà mẹ hút thuốc, những cô con gái, nhảy múa, uốn éo, hành động kỳ quặc, những con người sống vô đạo đức, tội lỗi của thành phố này! Ôi Chúa, nhưng con nhìn xuống qua nó, và nghĩ, “Có ích gì cho ngay cả việc cố gắng?”

268 Nhưng rồi tôi nhìn xuống qua đó và thấy một Ánh sáng nhỏ bé ở đây và ở đó, một Cơ-đốc nhân tận hiến, đang cầu nguyện. “Tất cả những ai thờ dài và kêu khóc vì sự gớm ghiếc đã xảy ra ở giữa thành phố, Thiên sứ được ủy thác để đóng Ấn trên họ, đánh dấu họ, và họ là người sẽ không bị hủy diệt.” Và con cầu nguyện, Cha ôi, sẽ có nhiều người sẽ là một Cơ-đốc nhân được tận hiến, rất quan tâm, không sợ kêu gọi chống lại điều ác. Đức Chúa Trời ôi, trong thời đại này, chúng con hãy nói những điều đúng.

269 Và sẽ có một Ngày Phán xét đến, và rồi họ sẽ không có một lời bào chữa nào, vì Sự điệp này tối nay sẽ được đưa ra trên màn hình, những vòm của bầu trời, và tất cả chúng ta sẽ trả lời. Vì vậy con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ cắt bì lòng họ khỏi bất cứ điều gì thuộc về thế gian, để họ có thể sống tin kính trong thế giới hiện tại này. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

270 Rất tiếc phải giữ anh em lại. Chúng ta...Tôi—tôi thật trẻ. Và tôi—tôi không...tôi được cho là ra ngoài rồi. Cuối cùng...Mỗi đêm, tôi đi ra ngoài, trẻ nhất là, lúc mười giờ. Tôi muốn đi ra tối nay lúc chín giờ ba mươi. Tôi đã không làm điều đó.

Bây giờ, chờ một chút, để đóng ấn—ấn cho những gì tôi đã nói.

271 Bây giờ, thực sự, tôi không phải là một thầy giảng. Bất cứ ai cũng biết điều đó. Tôi không có học vấn, và sử dụng những từ ngữ Kentucky cũ của tôi về chữ “his,” “hain’t,” và “tote,” và “fetch,”

và “carry,” và “them thar.” Và anh em biết tôi không phải là một thầy giảng như thế. Tôi không có học vấn.

²⁷² Nhưng tôi là một Cơ-đốc nhân. Đức Chúa Jêsus đã cứu tôi khỏi tội. Tôi biết điều đó. Và Ngài ban cho tôi một Lời khác để xác nhận những gì tôi biết. Điều duy nhất, tôi không cố gắng đưa ra bất kỳ sự thông giải riêng tư nào. Tôi vừa đọc Nó. Và bất cứ điều gì Nó nói, tôi cũng nói như vậy. Thấy không? Đó là tất cả những gì tôi biết. Thấy không? Bây giờ, nếu nó được thông giải sai, tôi không biết. Tôi chỉ đang nói nó theo cách nó được thông giải ở đây. Thấy không? Và Ngài luôn luôn ở đằng sau nó, và hỗ trợ nó.

²⁷³ Tôi tin rằng Chúa Jêsus Christ sắp đến. Tôi tin rằng Ngài là Chúa Jêsus không hề thay đổi, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời. Tôi tin rằng Ngài đã phán, “Còn ít lâu, và thế gian,” kosmos, trật tự thế gian, “Sẽ không thấy chúng ta...không thấy Ta nữa. Tuy nhiên, các người sẽ thấy Ta, hồi Hội thánh, vì Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế. Các công việc Ta làm các người cũng sẽ làm.” Anh em tin điều đó không? Chúng ta thấy những công việc Ngài đã làm, cách Ngài bày tỏ chính Ngài.

²⁷⁴ Tôi đang cầu nguyện, tối nay, rằng Đức Chúa Trời sẽ lấy hội thánh này...Bây giờ, cho dù Ngài xúc dầu cho tôi thế nào đi nữa, Ngài cũng phải xúc dầu cho anh em. Thấy không? Cho dù Đức Thánh Linh cố gắng nói ở đây thế nào đi nữa, Nó phải có điều gì đó ở ngoài đó, để nghe nó.

²⁷⁵ Chúa Jêsus đi ngang qua một nhóm người, ngày nọ, và họ đang la lớn, “Thưa Thầy, thưa Thầy, vui mừng vì có thầy ở đây, *thế này thế nọ.*” Chúa Jêsus cứ bước đi.

²⁷⁶ Và có một người đàn bà nhỏ bé đến gần và rờ vào viền áo Ngài, rồi đi trở lại và ngồi xuống. Chúa Jêsus dừng lại và phán, “Ai đã rờ đến Ta?”

²⁷⁷ Ô, Si-môn Phi-e-rơ nói với Ngài, như thế, ô, ông quả trách Ngài. Ông nói, “Ồ, tại sao Ngài nói điều như thế? Mọi người đang chạm vào Ngài.”

278 Ngài phán, “Nhưng Ta nhận biết rằng Ta đã trở nên yếu đi. Quyền phép,” là sức mạnh, “vừa ra khỏi Ta.”

279 Ngài nhìn quanh khắp cử tọa. Có người nào đó đã tin Ngài. Cho dù, có thể có hàng trăm người ở đó, nhưng đã có người nào đó tin. Ngài tìm thấy người đàn bà nhỏ bé đó, nói với bà về bệnh bằng huyết của bà, đã ngừng lại, và bà đã được chữa lành. Đúng thể không? Dời bước ngay. Thấy không? Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

280 Bây giờ, chúng ta đã phát thể cầu nguyện. Chúng ta phát ra một nửa trong số chúng, ở trên đó tối hôm qua, một nửa trong chúng tối nay.

281 Chúng ta đã bắt đầu từ đêm đầu tiên, tối hôm qua phải không? Chúng ta đã bắt đầu vào mười lăm hay hai mươi, đầu tiên, tối hôm qua, từ một đến *như vậy* phải không? Nó là gì? Nói gì? [Một anh em nói, “Hai mươi.”—Bt.] Một đến hai mươi. Được rồi. Nhiều người trong số họ ở đây tối nay.

282 Vậy thì, chúng ta hãy phát ra ở phía sau của nó. Chúng ta hãy bắt đầu. Chúng ta hãy xem. Chúng ta có mười lăm phút, thế thì, chúng ta hãy phát ra mười lăm thể. Hãy xem, đó sẽ là tám mươi lăm đến một trăm. Chúng ta hãy bắt đầu từ tám mươi lăm, đến một trăm.

283 Ai có thể cầu nguyện tám mươi lăm? Hãy giơ tay lên. Tám mươi lăm, người phụ nữ ở đó? Lên đây, chị ơi. Tám mươi sáu, ai có tám mươi sáu? Ngay tại đây. Tám mươi bảy, tám mươi bảy. Người nào đó giơ tay lên, tám mươi bảy. Người đàn ông này, tám mươi bảy. Tám mươi tám, tám mươi tám. Tám mươi chín, tám mươi chín. Chín mươi, chín mươi mốt, chín mươi hai, chín mươi ba, chín mươi bốn, chín mươi lăm, chín mươi lăm. Vàng. Chín mươi sáu, chín mươi bảy. Chín mươi sáu, tôi không thấy giơ lên, chín mươi sáu. Bây giờ, nếu các bạn có thể của mình, hãy đến. Thấy không? Chín mươi bảy, chín mươi tám, chín mươi chín, một trăm. Được rồi. Trong khi những người này...Một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín. Có khoảng tám người bị vắng.

284 Bây giờ hãy lắng nghe. Đó là thật. Đừng lên đây với tội lỗi đeo bám trên đời sống của anh chị em. Tốt hơn anh em nên xưng

nhận điều đó ở ngoài đó, với Đức Chúa Trời. Nhưng nếu—nếu bạn có, nếu bạn đã thú nhận tội lỗi của mình, hãy tiến lên.

²⁸⁵ Bao nhiêu người ở ngoài đó không có thể cầu nguyện, và bạn muốn Chúa Jêsus chữa lành cho bạn? Hãy giơ tay lên. Bao nhiêu người sẽ tin, nếu Chúa Jêsus Christ sẽ làm...Nếu Ngài...Bao nhiêu người tin điều này?

²⁸⁶ Hãy xem. Tôi sẽ hỏi những mục sư này ở phía sau tôi. Thưa anh em, có đúng không, như những mục sư truyền đạo của Phúc âm, chúng ta tin rằng Kinh Thánh, Tân Ước, Sách Hê-bơ-rơ, nói rằng Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, ngay bây giờ, một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta không? Đúng thế không, thưa các anh em?

²⁸⁷ Bao nhiêu người ở ngoài đó biết rằng Kinh Thánh nói điều đó? “Một Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm.”

²⁸⁸Ồ, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta, vậy thì, Ngài đã làm thế nào, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thế thì, Ngài đã hành động như thế nào khi người nào đó chạm vào Ngài với cảm giác yếu đuối của họ? Người đàn bà nhỏ bé bị bệnh bằng huyết, đã chạm vào Ngài, bởi vì bà có nhu cầu được rờ đến; Ngài quay lại, và nhìn quanh cho đến khi Ngài tìm thấy bà, gọi bà. Đúng thế không? Đúng thế không, thưa các anh em? Bây giờ, nếu Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, Ngài sẽ phải hành động theo cùng một cách, bởi vì Ngài là—Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Đúng thế không?Ồ, Ngài sẽ phải hành động giống như vậy.

²⁸⁹ Bây giờ, bạn không cần thể cầu nguyện. Không. Bạn không cần thể cầu nguyện. Điều duy nhất mà anh em cần là có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Anh em có đức tin, cứ tin hết lòng rằng Chúa Jêsus Christ chữa lành người đau ốm và bệnh tật, và Ngài chắc chắn sẽ làm điều đó.

²⁹⁰ Bây giờ, chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện bây giờ, một lần nữa, trước khi bắt cứ điều gì được nói hay làm. Bây giờ, tôi không nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Tôi tin rằng Ngài sẽ làm. Nhưng tôi—tôi tin, và tôi tin rằng Ngài sẽ làm điều đó.

Bây giờ, nếu Ngài sẽ làm điều đó, bao nhiêu người trong các bạn sẽ tin? Hãy giơ tay lên. Xin Ngài ban cho điều đó, là lời cầu nguyện của tôi.

²⁹¹ Lạy Cha Thiên thượng, bây giờ con đã nói những gì Lời Ngài phán, “Hãy từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài.” Những ai từ bỏ tất cả, phải nhìn thấy Ngài. Và cho dù Ngài sẽ làm gì đi nữa, những ai không từ bỏ tội lỗi mà đi theo, sẽ không bao giờ có thể hiểu được. Những ai từ bỏ tội lỗi, sự không tin...

²⁹² Chúng con biết rằng tội lỗi là sự không tin. Cho dù chúng con sống thánh khiết thế nào, tất cả những gì chúng con thực hiện, nếu chúng con vẫn không tin, chúng con là tội nhân. Kinh Thánh nói, “Kẻ nào không tin đã bị định tội rồi.” Vì vậy chúng con biết rằng chúng con phải tin “mọi Lời phán ra từ miệng Đức Chúa Trời.” Đó sẽ là bánh hàng ngày của chúng con.

²⁹³ Và con cầu nguyện, Cha ôi, như con đã trích dẫn từ Kinh Thánh tối nay, Những lời hứa của Ngài cho những ngày sau rốt này, và những gì chúng con trông đợi trong những ngày sau rốt này. Nếu điều đó là đúng, Chúa ôi, thế thì xác nhận những Lời này với những dấu hiệu theo sau. Xin ban cho điều đó.

²⁹⁴ Con giao phó chính mình cho Ngài, và Lời, và dân sự. Con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ cắt bì những tấm lòng ở ngoài đó, để họ tin hết lòng, và đặc biệt những người này sẽ ở trong hàng người cầu nguyện. Và rồi để cho dân sự thấy rằng Đấng Mê-si, Chúa Jêsus Christ, Đức Thánh Linh, đang ở với chúng con tối nay. Ngài ở trong Hội thánh, Hội thánh được Chọn, Dòng dõi của Áp-ra-ham, được gọi ra, bởi lời hứa hoàng gia. Xin nhậm lời, trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁹⁵ Bây giờ, bây giờ hãy để tôi chỉ nhìn, một lát. Bây giờ, chúng ta sẽ chỉ mất thời gian của chúng ta, chỉ trong vài phút, chỉ rất ít, khoảng mười phút.

²⁹⁶ Anh chị em có yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em có tin Ngài không? [“A-men.”] Các bạn có tin những điều này mà tôi đã đọc cho các bạn từ Lời tối nay là lẽ thật không? [“A-men.”] Anh chị em có tin Chúa Jêsus đã làm điều đó khi Ngài còn ở trên đất không? [“A-men.”] Anh chị em có tin

Ngài đã hứa điều đó không? [“A-men.”] Anh chị em có tin chúng ta đang ở trong những ngày sau rốt không? [“A-men.”] Bây giờ, đó là lời hứa của Ngài. Ngài phải làm sống động điều đó. “Nếu các người ở trong Ta, Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin điều gì các người muốn. Nó sẽ được thực hiện cho các người.” Bây giờ, động cơ và mục tiêu của anh em phải đúng. Anh em phải tin điều đó với cả tấm lòng.

²⁹⁷ Bây giờ, tôi không tin rằng có một người trong hàng cầu nguyện mà tôi biết. Chúng ta là những người xa lạ. Tôi là người lạ. Ngoài *kia*, những người lạ. Tất cả các bạn mà biết rằng tôi không biết gì về các bạn, các bạn ở trong hàng cầu nguyện nhỏ bé này ở *đây*, hãy giơ tay lên, biết tôi không biết gì về các bạn. Được rồi. Tất cả ở ngoài *đó*, biết rằng tôi không biết anh chị em, hay không biết gì về anh chị em, hãy giơ tay lên, cứ xem. Thế đấy. Thế thì, đó là một việc được giấu kín. *Đây* là những người có thể cầu nguyện. *Có* một người không có thể cầu nguyện...

²⁹⁸ Thẻ cầu nguyện không là gì ngoài một thẻ nhỏ với một con số trên đó. Chỉ cần cho anh một con số, chàng trai đi xuống và xáo trộn chúng, và bất cứ ai muốn có thể cầu nguyện đều có thể có nó. Và người ấy không biết, không ai khác biết, nơi tôi...Ồ, người đó sẽ không biết nếu tất cả các thẻ bị xáo trộn, từ nơi này đến nơi khác. Họ không bao giờ biết ai sẽ ở trong hàng người cầu nguyện, bởi vì chúng ta không thể nói điều đó. Nhiều lần, chúng ta phát chúng dưới đó...

²⁹⁹ Khi tôi lần đầu tiên khởi sự, chúng tôi có một người đàn ông ở dưới đó bán thẻ cầu nguyện. Người nào đó nói, “Tôi sẽ cho anh năm trăm đô-la để đưa vợ tôi vào hàng.” Thấy không?

³⁰⁰ Tôi đã lấy con trai của chính mình. Rồi tôi nói, “Con à, hãy làm sạch chính mình với dân sự, để họ biết rằng con sẽ không bán thẻ cầu nguyện, đứng lên trước họ, trộn những thẻ cầu nguyện lên như thế *này*, rồi phát chúng cho bất cứ ai muốn. Và bên cạnh đó, con trai à, con sẽ không bao giờ biết con sẽ gọi từ đâu cho đến khi con xuống đó.”

³⁰¹ Bao nhiêu người đã thấy điều đó trong buổi nhóm, hết lần này đến lần khác? Cứ mỗi lần, tôi sẽ thay đổi, và đi ở *đây*, ở *đó*. Và rồi, bên cạnh đó, nơi một người được chữa lành trên bục giảng,

có một tá người được gọi ra đó, đấy, đúng vậy, không có thể cầu nguyện.

³⁰² Vì vậy đó là Đức Chúa Jêsus Christ không thể sai lầm, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

³⁰³ Bạn sẽ từ bỏ tất cả, để đi theo Ngài chứ? Anh chị em có muốn từ bỏ sự không tin của mình, hầu cho đi theo Ngài để được chữa lành không? Từ bỏ những thứ thuộc về thế gian của—của anh em, để đi theo Ngài trong sự thánh khiết, và tiến lên vì Ngài. Hãy làm điều đó bây giờ. Tôi không nói rằng Ngài sẽ làm điều đó. Nếu Ngài làm vậy, thì anh em sẽ biết.

³⁰⁴ Người đàn bà này đang đứng ngay tại đây, đây là một—một bức tranh lần nữa, như tôi đã nói tối hôm qua, về Thánh Giảng 4. Đây là một người đàn ông và một người đàn bà, gặp nhau lần đầu tiên trong đời. Và có ở một chiếc ghế dài nhỏ. Nếu anh em đã từng ở trên đó ở Sa-ma-ri, bên ngoài Si-kha ở đó, cái—cái giếng nhỏ, có một quang cảnh bao quát nhỏ, những dây nho ở phía bên của nó, giống như thế. Đó là nơi người đàn bà ngồi, nói chuyện với Chúa Jêsus. Một người đàn ông, một người đàn bà, gặp lần đầu tiên. Và Ngài đã nói cho người đàn bà đó biết nan đề của bà là gì. Vấn đề của bà là, bà đầy tội lỗi.

³⁰⁵ Đó có thể là bà ấy. Bà ấy có thể là một tội nhân. Bà ấy có thể là một kẻ đạo đức giả. Bà ấy có thể là một vị thánh. Bà ấy có thể muốn được chữa lành cho thân thể mình. Bà có thể muốn chữa lành cho người nào khác. Bà ấy có thể có vấn đề tài chính. Bà ấy, tôi không biết bà ở đây để làm gì. Tôi thật sự không thể nói cho anh em biết. Bà chỉ đang đứng đó, một người phụ nữ. Chỉ thế thôi. Đó là sự thật. Chúng ta chưa bao giờ gặp nhau. Nhưng nếu Đức Chúa Jêsus sẽ đến đây...

³⁰⁶ Bây giờ, để chữa lành cho bà, nếu bà bị đau, tôi không thể làm điều đó. Tôi không thể làm những gì Đức Chúa Trời đã làm rồi. Bây giờ, điều duy nhất...

³⁰⁷ Điều gì sẽ xảy ra nếu Chúa Jêsus đang đứng ở đây với bộ đồ này? Nếu bà đến với Chúa Jêsus và nói, “Lạy Chúa Jêsus, Ngài sẽ chữa lành con chứ?”

308 Ô, Ngài sẽ phán, “Hỡi con của Ta, Ta đã làm điều đó rồi. Ta đã bị thương vì sự vi phạm của các người. Bởi lần roi của Ta các người đã được chữa lành.” Đúng thế không? Đó là một công việc đã hoàn tất.

309 Anh em đến, nói, “Lạy Chúa Jêsus, Ngài sẽ cứu con chứ? Ngài sẽ cứu con chứ?” Đó không phải là vấn đề. Ngài đã làm điều đó rồi.

310 “Lạy Chúa Jêsus, con tiếp nhận Sự Chuộc Tội của Ngài. Con là một tội nhân.” Thấy không? Anh em đã được cứu ở đó. Anh em đã được chữa lành ở đó. Anh em chỉ chấp nhận nó. Bởi đức tin anh em được cứu. Bởi đức tin anh em chấp nhận sự cứu rỗi của mình.

311 Và bất cứ ai đến gần, nói với anh em rằng họ có quyền năng chữa lành, và họ có thể chữa lành cho anh em, anh em được... anh em cứ làm rõ điều đó, bởi vì nó không phải. Quyền năng chữa lành là ở trong Đấng Christ, là một công việc đã hoàn tất.

312 Nếu một người nói với anh em Đức Chúa Trời đã ban cho người đó quyền năng để tha thứ tội lỗi của anh em, và để làm điều đó, anh em đừng tin điều đó. Họ đã được tha thứ rồi. Chúa Jêsus đứng ở đây tối nay, điều duy nhất, nó sẽ tuyên bố rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời.

313 Điều gì sẽ xảy ra nếu Ngài đã...Điều gì xảy ra nếu bây giờ tay tôi đầy những vết đinh, và máu chảy ra từ chúng, và những cây gai đâm qua đây? Điều đó vẫn không làm nên Chúa Jêsus. Đó sẽ là xác thịt của tôi.

314 Và chúng ta biết rằng xác thịt đang ngồi bên hữu Đức Chúa Trời. Và khi nó đến, thời gian sẽ không còn nữa. Đúng vậy. Khi Chúa Jêsus giáng thế, đó là tất cả.

315 Nhưng Ngài ở đây trong hình thức Thánh Linh. Và rồi Sự Sống của Ngài ở trong anh chị em và tôi, để ban cho anh chị em đức tin và ban cho tôi đức tin.

316 Bây giờ, hãy nhìn đây. Cái này—cái micrô này, nếu không có một giọng nói trực tiếp ở đây để nói vào nó, nó sẽ là một sự tắt tiếng hoàn hảo. Đúng thế không?

317 Bây giờ, hãy xem. Hãy lắng nghe kỹ, để anh em sẽ không bỏ lỡ điều đó bây giờ. Trường hợp này, nếu Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó, sẽ giải quyết nó.

318 Bây giờ, micrô này không thể nói nhiều hơn bất cứ thứ gì khác, bởi vì nó không có gì để nói. Đúng thế không? Bây giờ, cách duy nhất mà cái micrô đó có thể nói, là dành cho điều gì đó để nói vào nó.

319 Bây giờ, tôi đây. Tôi không biết người phụ nữ đó, chưa bao giờ nhìn thấy bà ấy. Đó là đôi tay của tôi trước Đức Chúa Trời, và bà ấy đã giơ tay lên, rằng chúng tôi không biết nhau. Tôi không biết gì về bà ấy. Nhưng, cho đến khi Điều gì đó đến ở đây, để nói điều gì sai ở đó, tôi cũng là người câm, vì tôi không biết gì cả. Đức Chúa Trời biết điều đó đúng. Thấy không? Nó phải là Điều gì đó làm việc nói.

320 Bây giờ, anh em có thể lựa chọn. Nếu anh em, giống như Philíp, ông đã nói...Hay là, Na-tha-na-ên đã nói, “Ngài là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời hằng sống. Ngài là—là Vua của Y-sơ-ra-ên.” Hiểu không? Hoặc anh em có thể là họ nói đó là Bê-ên-xê-bun. Anh em thấy họ ở đâu tối nay không? Tự hỏi Na-tha-na-ên ở đâu tối nay. Bất tử. Thấy không? Hãy chọn. Điều đó tùy thuộc vào bạn. Thấy không?

321 Nhưng bây giờ, tôi đang nói điều đó, đang chờ xem liệu Ngài có ban cho tôi sự xúc dầu không. Nếu Ngài không ban cho sự xúc dầu, thì chỉ có một điều tôi có thể làm, thưa các bạn, là xin lỗi, rằng Ngài đã không đáp ứng tôi tối nay. Và rồi chúng ta sẽ chỉ đặt tay trên những người đau ốm này và cầu nguyện cho họ, và cầu xin sự ban phước, làm sự kêu gọi tin nhận, và đi về nhà. Đó là tất cả những gì chúng ta có thể làm. Đó là tất cả những gì tôi biết để làm.

322 Nhưng nếu Ngài đến, thì tôi nghĩ mỗi người trong anh em đã giơ tay lên, rằng anh em muốn thấy Đấng Christ, Tôi nghĩ đó là bốn phần của anh em, ngay khi điều này chấm dứt, là đến ngay đây và quỳ xuống, và nói, “Lạy Chúa Jêsus, bây giờ con đầu phục Ngài.”

323 Bởi vì, nếu tôi là kẻ nói dối, Ngài sẽ không bao giờ chứng thực cho kẻ nói dối. Ngài sẽ không liên quan gì với tội lỗi. Đức Chúa Trời sẽ không. Nhưng nếu tôi đã nói với anh em Lẽ thật, thì Ngài bị ràng buộc bởi Lời Ngài, để—để—để chứng minh rằng đó là Lẽ thật.

Lạy Chúa, xin nhậm lời.

324 Bây giờ cứ cung kính. Thấy không? Mọi nơi trong cử tọa, cứ cung kính.

325 Tôi có thể phải nói chuyện với bà chỉ một phút, thưa bà, chỉ điều gì đó khác. Tôi không cảm thấy sự xúc dầu trên tôi. Và tôi—tôi không biết bà, và đó là vấn đề. Bây giờ, điều duy nhất tôi muốn bà làm, nếu tôi hỏi bà điều gì, chỉ nói “có” và “không.” Hiểu không? Bây giờ, lý do tôi đang làm điều này...Chúng ta hãy lấy điều gì đó, để nó có thể...

326 Chúng ta không bao giờ muốn rời khỏi Kinh Thánh. Hãy ở lại ngay trong Kinh Thánh, rồi chúng ta biết mình đúng.

327 Bây giờ, chẳng hạn, Chúa Jêsus, bây giờ, Ngài đã xuống trong một xứ khác. Và Ngài đang trên đường của Ngài đến Giê-ri-cô, là con đường đi thẳng xuống núi. Nhưng Ngài cần phải đi qua Sa-ma-ri, lên con đường này. Bây giờ, Cha đã sai Ngài lên đó. Chúa Jêsus phán...

328 Trong chương kế tiếp, chương thứ 5, khi Ngài chữa lành một người đàn ông mà hầu như có loại bệnh tật nào đó. Hàng ngàn người đang nằm ở đó, những đám đông người què, đui mù, tàn tật, bại liệt, chờ đợi sự chuyển động của nước. Và Chúa Jêsus đến gần, và Ngài thấy một người bị bệnh chậm phát triển, có thể là bệnh lao phổi, hoặc bệnh tuyến tiền liệt, hay điều gì đó. Và Ngài đã làm cho ông trở nên khỏe mạnh, bởi vì Ngài biết ông đã ở đó, và biết ông đã bị cách đó. Đi tiếp, để lại đám đông còn lại ở đó. Đi tiếp, đi. Chúng ta biết đó là sự thật. Đúng không?

329 Họ đã tìm thấy, những người Do Thái đã tìm thấy Ngài, và chất vấn Ngài. Họ sẽ chất vấn Ngài lần nữa tối nay. “Tại sao Ngài? Nếu Ngài có lòng trắc ẩn, và yêu thương mọi người, tại sao Ngài để lại toàn bộ đám đông người què, đui mù, tàn tật, bại liệt đó, đang nằm ở đó?”

³³⁰ Chỉ chữa lành một người đàn ông không bị đau nặng. Đã không giết chết anh ta. Ông đã bị bệnh đó, ba mươi tám năm. Đó bị chậm phát triển. Ông có thể bước đi. Nói, “Khi tôi đi xuống hồ, người nào đó đã đánh tôi ở đó.” Hiểu không? “Người nào đó bước đến trước tôi.” Nhưng Ngài đã làm cho con người đó trở nên khỏe mạnh.

³³¹ Và khi Ngài bị chất vắn, đây là Lời Ngài. Thánh Giăng 5:19, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các người, Con không thể làm điều chi trong chính Ngài; nhưng những gì Ngài thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy.”

Vì vậy khi Ngài đi lên Sa-ma-ri, Chúa đã dẫn Ngài lên đó.

³³² Bây giờ, Chúa đã dẫn dắt tôi, tôi tớ của Ngài, đến Phoenix. Ngài đã dẫn tôi đến đây tối nay. Bây giờ tôi ở đây, đang tuyên bố lời của Ngài.

³³³ Bây giờ, khi Chúa Jêsus đi lên Sa-ma-ri, điều đầu tiên Ngài tìm thấy là một người đàn bà đến trước Ngài. Ngài đã nói chuyện với bà cho đến khi Ngài tìm thấy tình trạng của bà. Khi Ngài phán với bà, bà nhanh chóng nhận ra đó là một nhà tiên tri hoặc là Đấng Mê-si được hứa. Ngài phán Ngài là Đấng Mê-si. Hiểu không?

³³⁴ Vì vậy chúng ta biết các nhà tiên tri đã ở trong những thời đã qua. Hôm nay đó là Đấng Christ. “Đời xưa Đức Chúa Trời nhiều lần nhiều cách đã phán dạy với tổ phụ bởi đấng tiên tri; trong những ngày sau rốt này qua Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus,” là Đức Thánh Linh ở trong chúng ta.

Bây giờ Ngài ở đây.

³³⁵ Chị nhận ra điều đó. [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Tôi muốn hỏi anh chị em, như một Cơ-đốc nhân với nhau. Ngay khi tôi nhìn qua đó, anh em có thể nói điều gì đó đã xảy ra, một Thánh Linh thật êm dịu, khiêm nhường. Đúng thế không? Hãy giơ tay lên nếu điều đó đúng, để mọi người sẽ thấy. Thấy không? Bây giờ, ngay bây giờ, hãy nhìn vào người đàn bà, nếu anh em có thể thấy bà ấy (Thấy ở đó không?), một Ánh sáng màu hổ phách, đang di chuyển quanh người đàn bà.

³³⁶ Bây giờ bà ấy di chuyển về phía tôi. Không. Nó dành cho người nào khác. Đó là một người phụ nữ khác. Đó là, bà đang

cầu nguyện cho một người phụ nữ, người nào khác. Đó là mẹ chồng của chị. Và bà ấy có một—một tình trạng về thận. Và—và bà ấy chỉ có một quả thận. Và chị sợ rằng đó là bệnh ung thư. Và đó là lý do chị ở đây, để xin tôi cầu nguyện cho bà ấy. Đó là CHÚA PHÁN NHU VẬY. Chị tin không? Hãy đi, tin bằng cả tấm lòng, và họ sẽ không phải dời chuyển nó. Đừng nghi ngờ. Lấy vật nhỏ bé đó chị có trong tay, đặt lên bà.

337 Anh chị em tin bằng cả tấm lòng không?

338 Chị thế nào? Chúng ta, cũng là những người xa lạ với nhau. Lần gặp đầu tiên của chúng ta. Và nếu...Đức Chúa Trời, qua Con Ngài, Chúa Jésus Christ, đã sai Thánh Linh Ngài đến. Chúa Jésus phán, “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, Ta sẽ ở giữa họ.” Đó là lời hứa của Ngài, phải không? Bây giờ, Ngài không thể quay lại với lời hứa của Ngài.

339 Điều duy nhất, rằng, chúng ta quá mờ nhạt trong đức tin, cho đến nỗi chúng ta không nhìn thấy Ngài. Đó là lý do Đức Chúa Trời sai các tiên tri đến thế gian. Thấy đó, nhiều người không muốn đọc Kinh Thánh của họ, và họ—họ không, họ chỉ đi, vì vậy Đức Chúa Trời luôn luôn ban cho họ một dấu hiệu. Và thường thì một tiên tri là một dấu hiệu. Thấy không? Và ngày nay Đức Thánh Linh là Dấu Hiệu của chúng ta, bởi vì Ngài là Tiên Tri của Đức Chúa Trời đang hành động qua chúng ta. Ngài là Tiên tri của Đức Chúa Trời, một Dấu hiệu của những ngày sau rốt.

340 Bây giờ, không biết anh em, và không biết gì về anh em. Nhưng nếu Đức Chúa Jésus Christ, mà tôi vừa nói điều đó, từ Kinh Thánh, sẽ nói qua tôi và nói cho tôi biết chị đang đứng đó để làm gì, điều đó có làm cho chị tin không? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Nó sẽ làm cho cử tọa tin chứ?

Bây giờ, Cha đang lắng nghe. Tôi biết.

341 Chị đang đau khổ với tình trạng thần kinh. Đúng thế. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên.

342 Bây giờ, ai đó ở ngoài đó nghĩ rằng tôi đã đoán thế. Bây giờ, anh em không thể giấu nó bây giờ, thưa anh em. Nó đang đến đây. Thấy không? Tôi đã hiểu điều đó. Anh em đừng tin điều đó. Đừng bao giờ tin điều đó. Đó là tội lỗi. Đó là sự không tin. Đức

Chúa Trời sẽ định tội anh em vì điều đó. Anh em sẽ trả lời vào Ngày Phán xét. Tôi nên gọi thế, nhưng thường thì tôi gặp bối rối.

³⁴³ Tôi không biết Ngài đã nói gì với anh em. Chờ một chút. Vâng, nó đấy, một cái bóng. Đó là sự lo lắng, yếu đuối. Trở nên yếu đuối bởi nó, tất cả đều khó chịu, đã có nó trong một thời gian dài. Đúng vậy. Chị cũng gặp rắc rối nữa. Có người nào đó mà chị đang cầu nguyện cho. Chồng chị, trong bệnh viện, bị đau dạ dày, vừa trải qua một ca phẫu thuật. Bà Good, bà hãy về nhà, hãy tin hết lòng. Và đặt điều đó trên ông ấy, và ông sẽ—ông ấy sẽ khỏe lại. Xin Chúa ban phước cho bà.

³⁴⁴ Ngài có biết bạn không? Thấy không? Chắc chắn, Ngài biết. Tôi hiểu. Đó là...Anh em không nhận ra rằng cùng Chúa Jêsus đã bước đi ở xứ Ga-li-lê là cùng Chúa Jêsus ở đây tối nay sao? Anh em không thể nhận ra điều đó sao?

³⁴⁵ Bây giờ, tôi không biết gì về...Tôi nghĩ đó là người phụ nữ đã được cầu nguyện cho, ngay *tại đó*. Đúng thế không? Anh em có người nào từng biết người đàn bà đó không? Có ai biết người phụ nữ đó không? Hãy giơ tay lên. Những điều đó có đúng không? Vẫy tay, nếu có. Ngay *tại đó*. Tốt lắm.

³⁴⁶ Hãy đến. Nói tiếng Anh chứ? [Người anh em nói, “Vâng, thưa ông.”—Bt.] Được rồi. Người da đỏ Anh-điêng? [“Người da đỏ Anh-điêng.”] Tôi có sự kính trọng dành cho anh; một người Mỹ thực sự. Tôi không nghĩ...Tôi, chỉ như một người, tôi không thể đưa ra quyết định. Tôi chỉ có thể đưa ra một quyết định của mình. Tôi nghĩ rằng anh không hiểu được điều đúng đắn. Anh em biết tôi không biết. Tôi nghĩ, thay vì gửi hàng triệu và hàng tỷ đô la, ra nước ngoài, họ nên chăm sóc dân sự các anh em. Đúng. Đúng. Hoàn toàn đúng. Tấm lòng tôi luôn hướng về anh chị em. Tôi đã lên đặt lên trên chỗ khu tự trị ở San Carlos, cách đây không lâu. Thật Đức Thánh Linh đã hành động trong đó, chữa lành họ những người đáng thương!

³⁴⁷ Tôi là người lạ đối với ông, thưa ông. Tôi không biết ông. Tôi chưa bao giờ gặp ông trong đời. Chúng ta hoàn toàn là những người xa lạ. Đúng vậy. Chúng ta mang hai quốc tịch. Tôi là người Anglo-Saxon; anh là một người da đỏ Anh-điêng. Tôi có một chút dòng máu từ mẹ tôi. Bà tôi là người Cherokee. Tôi tự hào về điều

đó. Đúng. Nhưng với tư cách là người anh em của tôi, tôi sẽ không làm gì tổn hại đến anh em. Tôi sẽ chỉ giúp anh em.

348 Bộ lạc da đỏ Anh-điêng, trước đây, nếu họ có một người trong số họ, có thể tiên đoán và cho thấy thú săn ở đâu, ông trở thành một nhà tiên tri giữa họ. Và họ đã...Nhưng nếu người đó đã tiên đoán điều gì đó không đúng, ông phải chết vì điều đó. Ông ấy nên chết. Đúng vậy. Họ không có sự sai lầm nào với họ.

349 Nếu Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời...Đất nước có thể cho anh em một điều tồi tệ, nhưng Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ban cho anh em một điều đó. Ngài đã sai Con Ngài đến cho anh em.

350 Tôi vừa thấy những gì đã xảy ra. Anh vừa từ bệnh viện đến. Ừ-m. Anh đến đây để được cầu nguyện cho. Anh bị đau dạ dày, và phải đi giải phẫu. Đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy đến đây.

Lạy Cha Thiên thượng, con lên án bệnh dạ dày này.

351 Hồi Sa-tan, người đã trốn bác sĩ, nhưng người sẽ không bao giờ trốn khỏi Đức Chúa Trời. Hãy ra khỏi người, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

Đừng lo lắng về điều đó. Cứ tiếp tục, ổn thôi.

Anh chị em tin không?

Anh chị em thế nào?

352 Người phụ nữ nhỏ bé này đang ngồi ngay tại đây, đang cầu nguyện, ngay phía sau người phụ nữ trẻ này đang ngồi phía trước, với bệnh về bàng quang, bà tin Chúa Jêsus sẽ chữa lành cho bà không, thưa bà? [Chị ấy nói, “Tôi tin Ngài đã làm.”—Bt.] Chính là điều đó.

353 Hãy nói cho tôi biết bà đã chạm vào Ai. Bà ấy cách tôi bảy thước. Bà đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đúng thế, điều đó có thể được cảm thông về sự yếu đuối của chúng ta. Bà không tin điều đó sao?

354 Bà tin không, thưa bà? [Chị ấy nói, “Vâng.”—Bt.] Chị tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết nan đề của chị là gì không? [“Vâng, tôi tin.”] Không phải bà gặp rắc rối, mà là em gái của chị. Chị ấy bị ung thư. Đúng vậy. Đừng...Hãy tin, đừng nghi ngờ. Hãy

lấy chiếc khăn tay mà bà đã có cho chị ấy, và đặt nó lên cho chị ấy. Hãy tin hết lòng. Chị ấy sẽ thoát khỏi điều đó, nếu chị tin hết lòng. Cứ đi xuống. Ủ-m.

355 Hãy có đức tin. Bà có tin điều đó với cả tấm lòng không?

Nó đã rời khỏi bọc giăng. Nó ở trong cử tọa.

356 Đó là một người phụ nữ nhỏ, gầy đang ngồi ngay phía sau đó, bị lao phổi. Đang ngồi phía sau đó, cầu nguyện. Chị tin Đức Chúa Trời sẽ làm cho chị khỏe mạnh không? Chị tin chứ? Người phụ nữ nhỏ bé nhìn thẳng qua, phía sau lưng. Hãy giơ tay lên, phía sau đó, thưa bà, ngay phía sau người đàn ông đó đang quay lại. Hãy tin hết lòng. Vâng. Người phụ nữ nhỏ bé, tóc ngắn. Được rồi. Chính là điều đó. Hãy tin điều đó, và nó đã hết rồi.

357 Bà ấy đã chạm vào cái gì, phía sau đó ở phía sau? Tôi thách thức chị tin điều đó.

358 Còn bà thì sao, thưa bà? Bà tin rằng căn bệnh đau lưng đã lìa khỏi bà, kể từ khi bà đứng ở đây?Ồ, thế thì, cứ tiếp tục. Đó là tất cả những gì bà phải làm. Hãy tin điều đó với tất cả điều đó trong bà.

359 Anh em đã có điều giống như vậy. Vì vậy nếu anh em chỉ tin, cứ tiếp tục tiến lên, nói, “Cảm ơn Ngài, Chúa ôi. Làm cho con khỏe mạnh.” Hãy tin hết lòng.

360 Anh em sợ mình sẽ bị tàn tật vì bệnh viêm khớp. Phải không? Vì vậy nếu anh em tin, hãy tin bằng cả tấm lòng, hãy tin bằng cả tấm lòng, và được khỏe mạnh. Đó là tất cả những gì bạn phải làm, là tin.

361 Các bạn tin không? Còn một số người trong các bạn ở ngoài đó thì sao? Các bạn có ở trong đức tin, đang tin không?

362 Điều gì sẽ xảy ra nếu tôi nói với chị rằng Chúa Jêsus đã chữa lành cho chị, đang đứng đó, chị sẽ tin điều đó chứ? [Chị ấy nói, “A-men.”—Bt.] Cứ bắt đầu bước đi, đây, tin bằng cả tấm lòng.

363 Chị muốn về nhà, ăn bữa tối của mình không? Tin rằng tình trạng đau dạ dày cũ đó đã lìa khỏi chị không? Cứ tiếp tục, ăn nếu chị muốn. Hãy tin.

Anh chị em tin không?

364 Còn về người phụ nữ đó đang ngồi ở nơi đó, đang cầu nguyện cho đứa bé đó, đứa con đó, bị bệnh mất máu thì sao? Chị tin Đức Chúa Trời sẽ chữa lành đứa trẻ chứ? Được rồi, chị có thể có điều đó.

365 Điều đó đập vào người phụ nữ đó, ngay—ngay bên cạnh chị ở đó. Cô ấy đang ngồi đó cầu nguyện cho tình trạng căng thẳng, đúng vậy, bên cạnh chị. Ngoài ra, chị có một người anh em bị bệnh tâm thần. Đúng vậy. Có một người mẹ bị đau mắt. Nếu chị tin hết lòng, Đức Chúa Trời sẽ làm cho họ khỏe mạnh. A-men.

366 Anh chị em tin Ngài không?

367 Còn về ông ở trên đây, trên xe lăn thì sao? Ông tin không? Đó là con trai của ông đang ngồi ở đó, mà chỉ nói điều đó lúc đó. Đó là con trai của ông. Ông bị ung thư trên mặt. Anh đã nghe khó khăn. Anh đang tìm kiếm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Đúng vậy. Nếu như anh tin điều đó với cả tấm lòng! Anh tin điều đó không, anh bạn? Anh tin điều đó với cả tấm lòng chứ? Hãy nói với anh ấy vào tai anh ấy. Hãy đặt tay lên người ấy, và để người ấy nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh.

368 Anh chị em có tin Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không?

369 Anh chị em có tin Đấng Mê-si, Đấng Mê-si vĩ đại của Đức Chúa Trời, hành động giữa dân sự Ngài không?

370 Anh chị em có muốn từ bỏ tất cả và đi theo Ngài không? Nếu vậy, hãy giơ tay lên với Ngài, và nói, “Tôi sẽ đi theo Ngài. Tôi sẽ đi theo Ngài. Tôi sẽ tin Ngài. Mọi Lời Ngài phán, tôi sẽ tin Ngài. Tôi sẽ giải quyết đời sống của mình. Tôi sẽ làm việc cho Ngài.” Xin Chúa thương xót! Xin Chúa ban phước cho anh chị em.

371 Bao nhiêu người tin ở đây bây giờ? Hãy giơ tay lên.

372 Bao nhiêu người muốn đến gần Ngài? Hãy giơ tay lên. Tất cả những ai muốn đến gần Ngài và tin nhận Ngài ngay bây giờ, Ngài ở ngay đây. Đây là sự Hiện diện của Ngài.

373 Người đàn ông đó bị bệnh tuyến tiền liệt, đã hết rồi, thưa anh em. Đức Chúa Trời đã chữa lành cho anh ngay lúc đó.

374 Tại sao, Nó cứ đi khắp mọi nơi như thế, trong Ánh sáng, đi vòng quanh khắp tòa nhà. Bất cứ điều gì có thể xảy ra ngay bây

giờ. Chúng ta có thể có một lễ ngũ tuần khác, nếu anh chị em chỉ tin điều đó.

³⁷⁵ Hãy đứng lên trên đôi chân của mình, mỗi người trong các bạn. Hãy giơ tay lên với Đức Chúa Trời. Hãy dâng Ngài sự ngợi khen.

³⁷⁶ Cảm ơn Ngài, Chúa Jêsus ôi. Chúng con thờ lạy Ngài, Cha ôi, bởi vì Ngài là Đấng Cứu Rỗi của chúng con và là Đức Chúa Trời của chúng con. Các bạn đang ở đây. Ngài đã chứng thực Lời. Ngài đã chứng minh Nó là vậy. Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Mê-si, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Không một sự sai lạc, không nghi ngờ gì, Ngài là Chúa Jêsus không hề thay đổi. Ngợi khen Danh Thánh Ngài!

³⁷⁷ Anh chị em có yêu Ngài không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³⁷⁸ Bao nhiêu người trong các bạn là tín hữu lúc này? Hãy giơ tay lên. Bây giờ, Chúa Jêsus đã phán điều này, chính Ngài, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo những kẻ tin. Hễ họ đặt tay trên người đau, thì kẻ đau sẽ bình phục.” Tôi không phải là người duy nhất có Đức Thánh Linh. Anh chị em cũng đã có Điều đó. Anh em là một người tin, cũng giống như tôi là một người tin. Bây giờ hãy từ bỏ mọi nghi ngờ của anh em.

³⁷⁹ Hãy đặt tay lên trên người nào đó và tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành người đó, theo Lời Ngài. Nếu Ngài giữ người này... Anh em đặt tay lên người nào đó, đi đến cầu nguyện cho họ, nói, “Lạy Chúa, xin chữa lành người đó.” Hãy cầu nguyện và xem điều gì xảy ra. Bạn là một người tin.

³⁸⁰ Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng, chúng con đã đánh bại ma quỷ. Chúng con đã quở trách hấn, và phá tan quyền lực của hấn. Bởi lần roi của Đức Chúa Jêsus Christ chúng con được khỏe mạnh.

Từ Bỏ Tất Cả VIE62-0123

(Forsaking All)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrión Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Ba, ngày 23 tháng Giêng, năm 1962, tại nhà thờ Phúc Âm Ngũ Tuần Sunnyslope ở Tempe, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org